

COMMISSION DES AFFAIRES
SOCIALES

du

MERCREDI 13 NOVEMBRE 2013

Après-midi

COMMISSIE VOOR DE SOCIALE
ZAKEN

van

WOENSDAG 13 NOVEMBER 2013

Namiddag

La séance est ouverte à 14.22 heures et présidée par M. Yvan Mayeur.
De vergadering wordt geopend om 14.22 uur en voorgezeten door de heer Yvan Mayeur.

01 **Vraag van mevrouw Miranda Van Eetvelde aan de minister van Werk over "het rookverbod en de dienstencheques" (nr. 18945)**

01 **Question de Mme Miranda Van Eetvelde à la ministre de l'Emploi sur "l'interdiction de fumer sur le lieu de travail des travailleurs titres-services" (n° 18945)**

01.01 **Miranda Van Eetvelde (N-VA):** Mevrouw de minister, sinds januari 2006 hebben werknemers het recht te werken in rookvrije ruimten. Dit recht wordt nu gewaarborgd door de werkgever, die het roken verbiedt in de werkruimten. Deze bescherming wordt geregeld in de wet van 22 december 2009.

Voor de dienstenchequewerknemers rijst evenwel een specifiek probleem. Zij worden namelijk tewerkgesteld in de privéwoningen van de dienstenchequegebruikers. Vermits artikel 11 van de voormelde wet stelt dat het rookverbod niet van toepassing is op privéwoningen, behalve de ruimten die exclusief bestemd zijn voor professioneel gebruik en waar werknemers worden tewerkgesteld, kunnen zij als werknemer frequent worden blootgesteld aan rook.

Daar ook voor deze groep werknemers welzijn op het werk cruciaal is, wil ik u hierover een aantal vragen stellen.

Ten eerste, als het rookverbod in privéwoningen onmogelijk is, zijn er andere manieren om het welzijn van de dienstenchequewerknemers te garanderen, inzonderheid wat de vrijstelling van rook betreft?

Ten tweede, kunnen dienstenchequebedrijven eisen van de dienstenchequegebruikers dat zij tijdens de werkuren van de dienstenchequewerknemer niet roken in de ruimten waarin gewerkt wordt?

Ten derde en ten slotte, bent u van oordeel dat de werknemers op voorhand de keuze moet worden geboden wel of niet in een rokersruimte te werken?

01.02 **Minister Monica De Coninck:** Voor werknemers die worden tewerkgesteld bij particulieren in privéwoningen vormt het recht op een rookvrije omgeving inderdaad een probleem. Het gaat hier om een delicate aangelegenheid, waarbij een evenwicht moet worden gezocht tussen onder meer het recht op privacy en de onschendbaarheid van de woning van de particulier enerzijds, en het recht op bescherming van de gezondheid van de werknemer anderzijds.

Niets belet dat de werkgever met de particulier bij wie de arbeidsprestaties worden verricht, overeenkomt dat er tijdens de aanwezigheid van de werknemer niet gerookt wordt, of dat dit desnoods in open lucht gebeurt. Een dergelijke afspraak is immers conform de verplichting voor de werkgever de algemene preventiebeginselen toe te passen met het oog op de bescherming van het welzijn van de werknemers.

De wetgeving bepaalt wel dat de werkgever al het nodige moet doen om de risico's voor de gezondheid van zijn werknemers uit te sluiten of te beperken. De werkgever moet het advies vragen van zijn preventiedienst die meewerkt aan de risicoanalyse en voorafgaandelijk zijn comité voor de preventie en de bescherming op het werk, of bij ontstentenis daarvan de syndicale afvaardiging, of bij ontstentenis daarvan de werknemer zelf consulteren over de maatregelen die hij beoogt te nemen met het oog op het welzijn op het werk,

waaronder de blootstelling van werknemers aan tabaksrook.

Het afsluiten van een contract met een privégebruiker door een erkende onderneming die werkt met dienstencheques, waarin wordt afgesproken dat de particulier niet rookt in de ruimten waarin gewerkt wordt, vormt dan ook een hefboom om het welzijnsbeleid uit te voeren. Elke individuele werknemer kan bovendien, indien hij reële gezondheidsklachten heeft als gevolg van de blootstelling aan tabaksrook, een consultatie vragen bij de preventieadviseur-arbeidsgeneesheer, die zo nodig maatregelen kan voorstellen.

Ik denk dat het heel belangrijk is om in onderling overleg afspraken te maken die pragmatisch en praktisch zijn. Lukt dat niet, dan kan de werknemer contact opnemen met de toezichhoudende ambtenaren van de algemene directie Welzijn op het Werk, die nagaan of de werkgever al dan niet tekortschiet in zijn preventiebeleid.

Vermeldenswaard is nog dat er momenteel sectorale onderhandelingen worden gevoerd binnen paritair comité 322.01 voor de dienstencheques. De verbetering van de arbeidsomstandigheden van de werknemers in dat comité vormt een van de elementen die in die onderhandelingen aan bod komen.

01.03 **Miranda Van Eetvelde** (N-VA): Mevrouw de minister, bedankt voor uw uitgebreid antwoord.

De kwestie ligt natuurlijk moeilijk. De dienstenchequewerknemers hebben, zoals alle werknemers, recht op werk in rookvrije ruimten. In specifieke situaties is dat echter erg moeilijk. Ik ben blij dat er naar oplossingen wordt gezocht, want ik denk dat dit toch echt wel essentieel is voor die mensen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

De **voorzitter**: Mevrouw Van Eetvelde, onder het tweede agendapunt staan verschillende vragen van u samengevoegd, waarvan er een is ingetrokken.

01.04 **Miranda Van Eetvelde** (N-VA): Dat klopt. De vragen met nummer 19409 en 19417 is dezelfde vraag, die blijkbaar twee keer is ingediend. De vragen nrs. 19101, 19102 en 19409 gaan over hetzelfde onderwerp en zullen om die reden samengevoegd zijn. Vraag 19101 is voor een deel achterhaald, dus ik zal onmiddellijk overgaan tot het stellen van mijn tweede vraag.

02 **Samengevoegde vragen van**

- mevrouw **Miranda Van Eetvelde** aan de minister van Werk over "de beperking van de fiscale aftrekbaarheid van de dienstencheques in het kader van de begrotingscontrole" (nr. 19101)
- mevrouw **Miranda Van Eetvelde** aan de minister van Werk over "de prijsverhoging van de dienstencheques in het kader van de begrotingscontrole" (nr. 19102)
- mevrouw **Miranda Van Eetvelde** aan de minister van Werk over "de pijnpunten inzake de beperking van de fiscale aftrekbaarheid van dienstencheques" (nr. 19409)
- mevrouw **Miranda Van Eetvelde** aan de minister van Werk over "de pijnpunten inzake de beperking van de fiscale aftrekbaarheid van dienstencheques" (nr. 19417)

02 **Questions jointes de**

- Mme **Miranda Van Eetvelde** à la ministre de l'Emploi sur "la déductibilité fiscale limitée des titres-services dans le cadre du contrôle budgétaire" (n° 19101)
- Mme **Miranda Van Eetvelde** à la ministre de l'Emploi sur "l'augmentation de prix des titres-services dans le cadre du contrôle budgétaire" (n° 19102)
- Mme **Miranda Van Eetvelde** à la ministre de l'Emploi sur "les problèmes liés à la limitation de la déductibilité fiscale des titres-services" (n° 19409)
- Mme **Miranda Van Eetvelde** à la ministre de l'Emploi sur "les problèmes liés à la limitation de la déductibilité fiscale des titres-services" (n° 19417)

De **voorzitter**: Vraag nr. 19417 is ingetrokken, aangezien het dezelfde vraag is als vraag nr. 19409.

02.01 **Miranda Van Eetvelde** (N-VA): Mevrouw de minister, in het kader van de recente begrotingscontrole in juni 2013 werd besloten de fiscale aftrekbaarheid van de dienstencheques te beperken. Toen deze vraag werd ingediend, op 30 juli, waren er al meer details bekend. Zo zou de belastingvermindering volgens het huidige voorstel worden beperkt tot 1 350 euro per persoon tegenover 2 720 euro vandaag.

Voor alleenstaanden heeft dit ongeveer een halvering van het huidige grensbedrag tot gevolg. Gehuwden en wettelijk samenwonenden kunnen dit grensbedrag twee keer aankopen. Het probleem daarbij is evenwel dat ze daarvoor worden verplicht om elk een dienstenchequeovereenkomst af te sluiten. Dit leidt tot administratieve rompslomp die kan worden vermeden door te bepalen dat voor gemeenschappelijk belaste belastingplichtigen het grensbedrag verdubbelt voor beide belastingplichtigen samen.

Bovendien zou de beperking niet ingaan vanaf volgend jaar, maar reeds vanaf juli van dit jaar. Daardoor zouden in de wet twee grensbedragen worden gehanteerd, met mogelijke interpretatieproblemen tot gevolg.

Zal de beperking effectief retroactief ingaan vanaf 1 juli 2013?

Zal in de wettekst effectief worden gewerkt met twee grensbedragen, namelijk de huidige 2 720 euro en de nieuwe 1 350 euro? Heeft u nagegaan of deze complexe situatie niet kan leiden tot interpretatieproblemen?

Zullen gehuwden en wettelijk samenwonenden elk apart een dienstenchequeovereenkomst moeten afsluiten, of wordt voorzien in een juridische oplossing zoals ik aangaf?

Welke exacte besparing wordt beoogd met de beperking van de fiscale aftrekbaarheid voor het jaar 2014? Zal er in 2013 reeds een eerste impact zijn van deze beperking?

02.02 Minister **Monica De Coninck**: De regeling van de belastingvermindering op de uitgaven voor dienstencheques ressorteert niet onder mijn bevoegdheid. Voor het antwoord moet ik u doorverwijzen naar de minister van Financiën.

Evenwel bepaalt de wet van 13 juli 2013 dat het maximumbedrag waarop de belastingvermindering voor dienstencheques van toepassing is, vanaf 1 juli 2013 beperkt wordt tot 1 380 euro per persoon per jaar. Het voordeel blijft onveranderd op 30 % van de betaalde cheque. Voor 2013 is er wel voorzien in een uitzondering voor de uitgaven gedaan voor 1 juli 2013, waardoor voor deze uitgaven de belastingvermindering nog geldt tot 2 720 euro, dus voor de eerste helft van het jaar.

Ingevolge het KB van 17 augustus 2013 kunnen per kalenderjaar maximaal 500 dienstencheques per persoon en maximaal 1 000 dienstencheques per gezin worden besteld. Dit werd duidelijk gecommuniceerd via de website www.dienstenchequesrva.be.

Ik weet ook dat mensen, of ze nu samenwonend of gehuwd zijn, twee keer een contract moeten aangaan.

Voor alle duidelijkheid: vanuit mijn pragmatisch denken heb ik ook aan de administratie gevraagd of een en ander echt op een dergelijke manier moet. Echter, aangezien onze maatschappij en alle mogelijke samenlevingsvormen, ook intergenerationele vormen, steeds complexer worden, is het erg moeilijk om toe te laten dat een en ander met één contract kan, indien de betrokkenen op hetzelfde adres wonen. Er worden zodoende blijkbaar meer problemen gecreëerd dan er worden opgelost. Ik heb mij echter dezelfde vraag gesteld.

Inzake de besparing merk ik op dat het niet de bedoeling is geweest om van de maatregel vooral een besparingsmaatregel te maken. Wat wij er wel mee bedoelen, is het volgende.

Ten eerste, aangezien het dienstenchequesysteem in het kader van de staatshervorming naar de Gewesten wordt overgeheveld, is het, zoals ik al een paar keer heb aangehaald, niet mijn bedoeling om zes maanden of een jaar voordien het hele systeem te wijzigen. De Gewesten moeten ter zake maar een aantal beslissingen nemen. Bovendien zou het voor de bevolking nu niet erg duidelijk zijn om het systeem te veranderen. De kans bestaat immers dat over zes maanden, wanneer het dossier een gewestelijke materie is, het systeem opnieuw wordt veranderd. Enige continuïteit is niet onbelangrijk.

Ten tweede, het betreft hier geen besparingsmaatregel, maar wel een maatregel in het kader van de beheersbaarheid van het systeem van de dienstencheques. Wij hebben beslist een aantal maatregelen rond de professionalisering te treffen. Wij hebben ook een aantal maatregelen getroffen rond het feit dat van de dienstencheques veel gebruik wordt gemaakt. Zij zijn een succes. Wij moeten het systeem echter ook beheersbaar houden.

02.03 **Miranda Van Eetvelde** (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, over de fiscale aftrekbaarheid zal ik nog een vraag aan uw collega van Financiën stellen.

Ik merk dat u de vraag over de prijsverhoging van de dienstencheques aan hetzelfde kader van de begrotingscontrole vasthangt.

Had u hetzelfde antwoord daaromtrent?

02.04 Minister **Monica De Coninck**: Ik heb nog een vraag over het beheerscontract, maar dat is waarschijnlijk de volgende vraag.

Het beheersbaar en betaalbaar houden van het systeem heeft ons doen besluiten een aantal maatregelen te treffen, zowel naar de werkgevers als naar de gebruikers. Wij hebben er echter altijd voor gezorgd dat iedereen, wat ook zijn of haar sociaal-economische toestand is, op een minimumdienstverlening een beroep kan doen.

02.05 **Miranda Van Eetvelde** (N-VA): Mevrouw de minister, ik begrijp dat het in het kader van de budgettaire context noodzakelijk is om ingrepen te doen in die verschillende stelsels, maar ik blijf het bijzonder jammer vinden dat er nu nog federaal wordt bespaard op een stelsel dat over enkele maanden wordt overgeheveld in het kader van de zesde staatshervorming. U hebt dat zopas ook zelf gezegd.

Zo legt u de toekomstige regionale autonomie al meteen aan banden. Enerzijds, wordt de cheque alweer verhoogd en, anderzijds, wordt de fiscale aftrekbaarheid ingeperkt en wordt aldus een minder gunstig stelsel overgeheveld.

Wat de fiscale aftrekbaarheid betreft, maak ik mij zorgen over de complexiteit en over de bijkomende administratieve rompslomp, maar ik zal daarover een vraag stellen aan de minister van Financiën.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

03 **Samengevoegde vragen van**

- mevrouw **Miranda Van Eetvelde** aan de minister van Werk over "de toewijzing van een nieuw beheerscontract voor de dienstencheques" (nr. 19243)

- de heer **Guy D'haeseleer** aan de minister van Werk over "het beheerscontract voor de dienstencheques" (nr. 19269)

03 **Questions jointes de**

- **Mme Miranda Van Eetvelde** à la ministre de l'Emploi sur "l'attribution d'un nouveau contrat de gestion pour les titres-services" (n° 19243)

- **M. Guy D'haeseleer** à la ministre de l'Emploi sur "le contrat de gestion pour les titres-services" (n° 19269)

03.01 **Miranda Van Eetvelde** (N-VA): Mevrouw de minister, in het verleden leverde de toewijzing van een nieuw beheerscontract voor de dienstencheques heel wat commotie op, ook met gerechtelijke procedures. Eerdere toewijzingen in 2012 aan Edenred werden door de Raad van State geschorst wegens onzorgvuldigheden van de formulering van een aantal toewijzingscriteria. De RVA besliste om dit voorjaar een nieuwe offerte te laten indienen door de kandidaat-uitgevers Edenred en Sodexo. Recent viel een beslissing en ook nu haalde Edenred het contract binnen. Alweer trekt Sodexo naar de Raad van State om de beslissing te betwisten.

Ik heb daarover enkele vragen. Welke is de motivering waarmee Sodexo naar de Raad van State trekt? Welke criteria qua prijs en kwaliteit werden er in de aanbesteding opgenomen? Was de formulering ervan met zekerheid voldoende zorgvuldig gebeurd om problemen zoals in het verleden te vermijden? Werden er voldoende garanties ingebouwd om een nieuwe gerechtelijke procedureslag te vermijden?

Wat zal er in afwachting van de beslissing van de Raad van State gebeuren? Wordt het huidige contract voorlopig gehandhaafd?

Wat is de duurtijd van het nieuwe contract? Hoe wordt de regeling uitgewerkt zodat deze geen problemen

oplevert bij de geplande regionalisering van het stelsel?

03.02 **Guy D'haeseleer** (VB): Mevrouw de minister, er is inderdaad een ware procedureslag aan de gang tussen de bedrijven Edenred en Sodexo om het contract voor de uitgifte van de dienstencheques binnen te halen. Niettegenstaande de eerstgenoemde firma reeds tot tweemaal toe het contract kreeg toegewezen blijft Sodexo naar de Raad van State trekken.

Welke zijn de inhoudelijke, concrete redenen waarom Sodexo nu reeds voor de tweede maal naar de Raad van State trekt? Belangrijker misschien is of er lessen getrokken zijn na de eerste klacht van Sodexo. In welke mate zijn er voldoende voorzorgsmaatregelen genomen in de formulering van de aanbesteding – daar gaat het immers blijkaar om – na de eerste klacht?

Welk effect heeft deze procedure bij de Raad van State op het huidige contract? Ik vermoed dat er toch vragen zijn naar rechtszekerheid en eventuele schadeclaims die kunnen volgen naargelang de inhoud van de uitspraak.

Wordt er overleg gepleegd met de Gewesten over deze aangelegenheid in het zicht van de nakende regionalisering? Ik heb het zojuist al gezegd, zes maand voor de overheveling van de dienstencheques is het misschien niet aan te raden om nog veel te wijzigen aan het systeem. Dat geldt natuurlijk ook voor het beheerscontract. Is er overleg geweest met de Gewesten? Is het nog nodig, in het licht van de regionalisering, dat er een nieuw contract wordt toegewezen?

Tegen wanneer wordt het arrest verwacht? Als dat nog maanden op zich zou laten wachten wint natuurlijk de idee om alles bij het oude te laten tot de overheveling naar de regio's een feit is.

03.03 Minister **Monica De Coninck**: Sinds de indiening van de vragen is het dossier geëvolueerd. Bij arrest van 15 augustus heeft de Raad van State de gunningsbeslissing van de RVA immers geschorst. Ik kan u wel een aantal elementen meegeven.

Ten eerste, zoals bij de meeste van dergelijke beroepen moet de verzoekende partij zoveel mogelijk argumenten en middelen aanvoeren. In zijn arrest van 14 augustus 2013 stelde de Raad van State dat twee argumenten, die door Sodexo werden opgeworpen, als ernstig moeten worden beschouwd. Enerzijds stelde de Raad van State dat er uit de beslissing niet blijkt dat de RVA rekening heeft gehouden met alle termijnen die voorkomen in de bijlagen van het lastenboek. Anderzijds oordeelt de Raad van State dat de beslissing niet aantoont dat de RVA de offertes gedetailleerd heeft onderzocht voor minstens een punt dat de Raad van State zelf heeft geanalyseerd.

De Raad van State heeft dan ook beslist de uitvoering van de gunningsbeslissing te schorsen.

Ten tweede, in gevolge de eerdere arresten van de Raad van State werd het lastenboek aangepast teneinde rekening te houden met de door de Raad gemaakte opmerkingen. Zo werden de gunningscriteria van het lastenboek verder uitgewerkt. Ik kan u dit detail – meer dan een bladzijde lang, in een klein lettertype – schriftelijk laten bezorgen als u dit wenst. Deze criteria werden nagezien door een advocaat, gespecialiseerd in de materie inzake openbare aanbestedingen.

Er moet trouwens worden opgemerkt dat de Raad van State in zijn arrest het volgende heeft benadrukt, ik citeer: “De RVA heeft rekening gehouden met de kritiek die de Raad van State al eerder had geuit. De RVA heeft zich geëngageerd om rekening te houden met de regels en de beoordelingscriteria die in het lastenboek stonden. De RVA heeft het resultaat van zijn analyse op gedetailleerde wijze uiteengezet in een document.”

Ten derde, het arrest van de Raad van State heeft noch een impact op de gebruikers van het dienstenchequesysteem, noch op de erkende ondernemingen, noch op de werknemers. De RVA heeft namelijk beslist om het huidige contract te verlengen tot het einde van het jaar, om de continuïteit van de diensten te verzekeren. Er werd in dit kader geen contact opgenomen met de Gewesten omdat dit een procedure betreft die al een tijdje aan de gang is.

Het lastenboek bepaalt dat de toe te wijzen markt zal aflopen op 31 december 2014. Het is verlengbaar op basis van de wet op de overheidsopdrachten. Daarenboven is in het bestek een clause opgenomen die bepaalt dat bij iedere wijziging van de wettelijke bepalingen van de reglementering inzake de

dienstencheques, of van de budgettaire enveloppe, die de volledige of gedeeltelijke stopzetting van de rol van de uitgever van de dienstencheques of die van de aanbestedende overheid zou kunnen veroorzaken, de markt of het contract onmiddellijk van rechtswege zal worden verbroken.

Dat betekent dat de Gewesten dan de volledige vrijheid hebben om te doen wat zij willen.

03.04 **Miranda Van Eetvelde** (N-VA): Mevrouw de minister, ik heb op een aantal van mijn vragen een antwoord gekregen, maar sta mij toe bedenkingen te hebben bij de gang van zaken. De toewijzing wordt al jaren gekenmerkt door de ene procedureslag na de andere. Dat wijst erop dat men er niet in slaagt om duidelijke, zorgvuldig geformuleerde criteria op te stellen waardoor de problemen uit het verleden kunnen worden vermeden. Ik hoop dat die problemen geen invloed zullen hebben op de vlotte overheveling van het stelsel naar de regio's.

03.05 **Guy D'haeseleer** (VB): Het is een tamelijk ingewikkeld dossier. De reden daarvoor is natuurlijk dat het over heel veel geld gaat. Twee bedrijven willen een pak geld binnenhalen.

03.06 Minister **Monica De Coninck**: Dat hebt u goed ingeschat.

03.07 **Guy D'haeseleer** (VB): Het gaat over vele miljarden. Er hangen ook heel veel administratiekosten aan vast. Er wordt al jarenlang hevig gevochten over het contract. Bij de administratie moet dat toch eens een licht doen schijnen. Misschien schort er iets aan die administratiekosten. Ik vraag mij af of het niet het moment is, in tijden van economische crisis, om het dossier eens tegen het licht te houden, te evalueren en bij te sturen. Alleen al het feit op zich dat er zo voor gevochten wordt, kan een aanleiding zijn om het even van naderbij te bekijken.

Verder gaf u aan, mevrouw de minister, dat de RVA rekening heeft gehouden met de opmerkingen van de Raad van State bij de eerste procedure, maar blijkbaar onvoldoende. Het is belangrijk dat de Gewesten bij de overheveling totaal niet gebonden zijn door welke contracten dan ook en dat de autonomie van de Gewesten vanaf de overheveling volop zal spelen. Ik ben ervan overtuigd dat u er als minister zult over waken dat heel die procedureslag geen enkel gevolg voor de gebruikers zal hebben.

03.08 Minister **Monica De Coninck**: Ik meen dat men het eigenlijk beter aan een publieke instantie geeft.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

04 **Vraag van mevrouw Miranda Van Eetvelde aan de minister van Werk over "het mogelijk misbruik van het verlof voor medische bijstand" (nr. 19416)**

04 **Question de Mme Miranda Van Eetvelde à la ministre de l'Emploi sur "les risques d'abus en matière de congé pour assistance médicale" (n° 19416)**

04.01 **Miranda Van Eetvelde** (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, in antwoord op een schriftelijke vraag die ik u stelde over het mogelijk misbruik van het verlof voor medische bijstand, gaf u aan dat het vermoeden van misbruik aanleiding gaf tot een analyse van dat verlofstelsel.

Met betrekking tot de controleprocedures zei u dat deze beperkt blijven tot de controle van het vereiste doktersattest. Daarnaast wordt geverifieerd of het verlof wordt opgenomen voor bijstand aan iemand die deel uitmaakt van het gezin en of die persoon onder hetzelfde dak woont.

Uit cijfers blijkt dat in bijna 70 % van de gevallen medische bijstand wordt verleend aan iemand die niet tot het gezin behoort en bijgevolg niet onder hetzelfde dak woont. Aangezien de controleprocedures beperkt blijven tot louter een nazicht van het doktersattest, staat de deur voor misbruik bijgevolg wijd open.

Mevrouw de minister, daarover heb ik de volgende vragen.

Is de analyse van het stelsel van verlof voor medische bijstand reeds afgerond? Zo ja, wat waren de conclusies?

Zult u op basis daarvan wijzigingen aanbrengen aan het stelsel? Zo ja, in welke zin? Zo nee, waarom niet?

Bent u van oordeel dat de controleprocedures moeten worden verfijnd, zodat beter kan worden gegarandeerd dat de persoon die het verlof opneemt, effectief een equivalent aantal uren of dagen gebruikt om zorg te dragen voor het ziek familielid? Zo ja, in welke zin ziet u dat? Binnen welke termijn plant u aanpassingen? Zo nee, waarom niet?

04.02 Minister **Monica De Coninck**: Mijnheer de voorzitter, mevrouw van Eetvelde, het gebruik van het verlof voor medische bijstand kent al enkele jaren een stijging met ongeveer dezelfde groeivoet, dus hetzelfde percentage. Een logische verklaring daarvoor lijkt de jaarlijks groter wordende bekendheid van het systeem, maar ook de vergrijzing en de stijgende gezondheidsbehoeften die deze met zich meebrengt, kunnen een bijkomende verklaring bieden voor de waargenomen evolutie.

Uit het onderzoek blijkt dat de vergelijking van het profiel van de nieuwe intreders uit 2013 met dat van de intreders uit 2012 aangeeft dat Vlaanderen met 86,8 % oververtegenwoordigd is. De onderbreking voor medische bijstand was al een voornamelijk Vlaams fenomeen en dat is eigenlijk nog toegenomen in 2013.

De categorie 30-50 jaar scoort in elk Gewest het sterkst en is verantwoordelijk voor meer dan de helft van de jaarlijkse stijging. Op jaarbasis groeide het aantal mannelijke onderbrekers iets sterker aan dan het aantal vrouwelijke, maar in totaal is twee derde van de gebruikers van het verlof voor medische bijstand vrouwelijk. Dat zal zeker toeval zijn. Ten opzichte van 2012 zijn er in 2013 meer intreders met een voltijdse betrekking. Terwijl die vorm in 2012 nog het minst gebruikt werd onder de intreders, geldt in 2013 het tegenovergestelde. In alle leeftijdscategorieën zijn er in het eerste trimester van 2013 meer werknemers aanwezig die voordien reeds een onderbreking hebben genoten.

Momenteel worden er geen directe wijzigingen aan het stelsel van medische bijstand gepland.

Het verlof zal uiteraard worden gecontroleerd. De controleprocedures van de werkloosheidsbureaus bestaan er niet in om controleurs uit te sturen en de situatie ter plaatse te controleren. Wel vindt er een controle plaats van het doktersattest. Er wordt ook nagegaan of het verlof voor medische bijstand wordt opgenomen voor iemand die deel uitmaakt van het gezin en of die persoon onder hetzelfde dak woont.

Op het doktersattest wordt bevestigd dat een sociale, familiale of emotionele bijstand of verzorging noodzakelijk is voor het herstel en dat de werknemer verklaart bijstand of verzorging te willen verlenen aan het familie- of gezinslid tot de tweede graad. Dat attest moet worden voorgelegd en ondertekend door de behandelende geneesheer van de patiënt.

Zelfs wanneer de controleurs ter plaatse gestuurd zouden worden, kan niet ten volle worden gegarandeerd dat de persoon die het verlof opneemt, effectief een equivalent aantal uren of dagen gebruikt om zorg te dragen voor het zieke familielid. Een aanpassing van de controleprocedure in die zin lijkt mij op dit moment dan ook niet bijzonder efficiënt.

Andere mogelijkheden om de controle te optimaliseren en misbruik uit te sluiten zullen samen met de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening worden bekeken.

04.03 **Miranda Van Eetvelde** (N-VA): Mevrouw de minister, u hebt opnieuw een heel pak cijfers gegeven. Ik zal ze zeker en vast bekijken.

Ik heb mij echter wel ongerust gemaakt over de 70 % die medische bijstand verleent aan iemand die niet onder hetzelfde dak woont of niet van hetzelfde gezin is. Ik vrees voor een vorm van misbruik.

04.04 Minister **Monica De Coninck**: Het gaat wel over familie in de tweede graad. Uw ouders kunnen bijvoorbeeld naast u wonen, dus niet onder hetzelfde dak, maar u kunt er wel voor zorgen.

04.05 **Miranda Van Eetvelde** (N-VA): Toch moeten er mogelijkheden zijn om dit te beperken. Ik denk bijvoorbeeld aan de zorg voor een niet-inwonend familielid. Dat verlof kan worden gekoppeld aan een soort zorgfiche, waarop er meer uitleg wordt gegeven en men de aanvraag veel uitvoeriger moet motiveren. Dat moet dan uiteraard worden goedgekeurd door de RVA.

Ik denk dat wij misbruiken zeker en vast moeten inperken in die stelsels, die toch echt noodzakelijk zijn om

de combinatie van arbeid en zorg mogelijk te maken. Dat is heel belangrijk.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

De **voorzitter**: Vraag nr. 19432 van de heer Bert Schoofs wordt uitgesteld.

Aan de orde zijn de samengevoegde vragen van mevrouw Valérie De Bue, de heer Bruno Van Grootenbrulle en mevrouw Zuhail Demir over het terugvorderen van onterecht uitbetaalde werkloosheidsuitkeringen. Mme De Bue et M. Van Grootenbrulle ne sont pas là.

04.06 Minister **Monica De Coninck**: Mijnheer de voorzitter, oorspronkelijk waren er twee vragen over hetzelfde onderwerp in het Frans en een vraag in het Nederlands. Ik heb daarom een antwoord dat volledig in het Frans is. Mijn medewerkster zou eerst het antwoord, dat ook volledig in het Nederlands bestaat, halen. Zo kan ik u in het Nederlands antwoorden.

De **voorzitter**: Dan wachten wij nog even met die vraag.

La question n°19732 de M. Frédéric est reportée.

05 **Vraag van mevrouw Miranda Van Eetvelde aan de minister van Werk over "de sancties in het kader van de 60 %-maatregel" (nr. 19928)**

05 **Question de Mme Miranda Van Eetvelde à la ministre de l'Emploi sur "les sanctions dans le cadre de la règle des 60 %" (n° 19928)**

05.01 **Miranda Van Eetvelde** (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, een tijdje geleden voerde u in het dienstenchequestelsel de 60 %-maatregel in. Niet-naleving ervan kan worden gesanctioneerd.

Ondertussen bereiken mij steeds meer berichten van ongeruste bedrijven die ondanks heel sterke inspanningen van hun kant onmogelijk aan de vereiste van 60 % kunnen voldoen, dit in hoofdzaak omdat er in hun regio onvoldoende mensen uit de doelgroep zijn om alle vacatures in te vullen. Indien er toch voldoende kandidaten zijn, ontberen zij vaak de nodige vaardigheden en/of attitudes.

De wet voorziet in de mogelijkheid om voor een kwartaal een gehele of gedeeltelijke uitzondering aan te vragen. Het is echter gebleken dat de wil om een uitzondering toe te staan klein is, zelfs in gevallen waarbij het overduidelijk is dat het voor de betrokken bedrijf onmogelijk is om aan de 60 %-vereiste te voldoen. Daardoor dreigen zij een sanctie op te lopen, zoals wettelijk is voorzien.

In de praktijk werd tot op heden gewacht met sancties en werd verzekerd dat voorlopig enkel waarschuwingen zouden worden uitgedeeld. Wij hebben reeds meermaals te horen gekregen dat de regering aan de RVA opdracht zou hebben gegeven om effectief over te gaan tot het sanctioneren van bedrijven die niet in regel zijn met de 60 %-maatregel.

Mevrouw de minister, ik heb de volgende vragen. Hebt u effectief opdracht gegeven aan de RVA om over te gaan tot sanctionering van bedrijven die niet in regel zijn met de 60 %-maatregel? Indien ja, wanneer werd die opdracht gegeven? Vanaf wanneer zal die door de RVA worden toegepast?

Zal bij het opleggen van een sanctie rekening worden gehouden met de inspanningen van de betrokken bedrijven? Zal men rekening houden met het dossier dat zij hebben opgebouwd en waarmee zij eventueel kunnen aantonen dat ze niet aan de regel kunnen voldoen omwille van de afwezigheid van voldoende kwantitatieve en kwalitatieve krachten uit de doelgroep?

Welke sancties worden toegepast? Hoeveel uitzonderingsaanvragen werden tot op heden ingediend? Aan hoeveel ervan werd een positief gevolg gegeven en aan hoeveel een negatief gevolg?

Hoeveel waarschuwingen werden uitgedeeld en hoeveel sancties, indien mogelijk opgesplitst per Gewest? Werd hierover gecommuniceerd met de sector zelf?

05.02 Minister **Monica De Coninck**: Mijnheer de voorzitter, mevrouw Van Eetvelde, het moet mij toch van het hart dat precies zij die de mond vol hebben over de activering van leefloners en werklozen een heel andere houding aannemen als het gaat om de inspanningen van de bedrijven om deze mensen kansen te geven en op te leiden.

U weet veel beter dan ik, want u bent er intussen in gespecialiseerd, dat de dienstenchequesector een heel zwaar gesubsidieerd systeem is. De 1,7 miljoen euro overheidsmiddelen die wij daarin investeren moeten dan ook tot doel hebben mensen die uitkeringen krijgen naar concreet regulier werk te leiden.

De 60 %-maatregel is dus een evidentie. De meeste ondernemingen slagen daarin, maar ze moeten daarvoor wel inspanningen leveren.

Werklozen moeten inspanningen doen om een job te vinden. Wij vragen hetzelfde aan bedrijven die door de overheid zwaar worden ondersteund.

Als ik vaststel dat de middelen voor opleiding, die we nog eens hebben verhoogd, niet eens worden benut, dan denk ik dat sommigen harder moeten proberen. Het is vanzelfsprekend dat de regelgeving moet worden nageleefd. De bedrijven die niet in regel zijn moeten worden gesanctioneerd volgens het principe: 'Voor wat, hoort wat'.

De naleving van de 60 %-maatregel wordt door de RVA opgevolgd. Zij kan op basis van de reglementering en naargelang de ernst van de inbreuk verschillende sancties opleggen. De RVA heeft daartoe een onderrichting opgemaakt die met mij en mijn beleidscollega is besproken. Het betreft hier de praktische modaliteiten van de uitvoering van de reglementering.

De exploitatiezetel die een vrijstelling wenst te verkrijgen moet een aanvraag indienen bij de directeur van het werkloosheidsbureau dat bevoegd is voor deze exploitatiezetel. Voor alle duidelijkheid: ook de Gewesten spelen hierin een rol.

De exploitatiezetel van de erkende dienstenchequeonderneming moet aantonen dat ze alle stappen heeft ondernomen om kandidaten te vinden voor de in te vullen vacatures. Om die reden moet de onderneming de gewestelijke dienst voor arbeidsbemiddeling contacteren en de door hen voorgeschreven procedure voor het invullen van vacatures volgen.

Vervolgens vraagt de directeur van het werkloosheidsbureau het niet-bindende advies van de gewestelijke dienst die bevoegd is voor de exploitatiezetel van de erkende onderneming. Dat is niet het geval wanneer het advies al aan de vrijstellingsaanvraag werd toegevoegd.

Tot slot oordeelt de directeur van het werkloosheidsbureau of er zowel kwalitatief als kwantitatief voldoende uitkeringsgerechtigden, volledige werklozen en/of gerechtigden op hun leefloon zijn om de tewerkstelling op de exploitatiezetel van de erkende onderneming in te vullen, rekening houdend met de regels van de passende dienstbetrekking.

De uiteindelijke beslissing van de directeur wordt in rechten en in feiten gemotiveerd. Ze vermeldt op welke elementen de directeur zich heeft gebaseerd om de beslissing te nemen.

De reglementering Dienstencheques vermeldt geen specifieke sancties voor het niet respecteren van de 60 %-tewerkstellingsverplichting. In principe kunnen alle sancties die de wetgeving Dienstencheques momenteel voorziet voor de niet-naleving van de reglementering worden opgelegd. Dat wil zeggen: een verwittiging, een terugvordering, een gedeeltelijke of volledige inhouding of een intrekking van de erkenning, onmiddellijk of met uitstel.

In de praktijk zal de RVA bij het opleggen van een sanctie rekening houden met de ernst van de inbreuk en met de concrete inspanning van de onderneming om de 60 %-regeling te respecteren.

Indien wordt vastgesteld dat de 60 %-regel niet is nageleefd, zal de erkende onderneming in eerste instantie een verwittiging krijgen. Bij herhaalde ernstige inbreuken kan een terugvordering gebeuren van 2 000 euro per verkeerd aangeworven werknemer. Dit betekent dat ze de werknemer niet moeten ontslaan, maar er wel een boete voor moeten betalen.

Voor alle duidelijkheid, de 60 %-regel geldt voor alle nieuw in te vullen vacatures. Men kan nog 40 % andere mensen aanwerven, maar 60 % moet uit de doelgroep komen.

Ik zal u de cijfers schriftelijk bezorgen, maar daaruit blijkt dat 70 % van de ondernemingen daaraan voldoet.

05.03 **Miranda Van Eetvelde** (N-VA): Dat laatste is goed nieuws. Mijn vraag ging over de sancties. Ik begrijp dat u verwijst naar de opleidingen en de rol van de VDAB. Ik denk dat men daar zeker bij voorrang werk van maakt. Misschien moet bij Forem of bij Actiris een tandje worden bijgestoken, maar ik weet dat bij VDAB heel wat mensen ermee bezig zijn om zoveel mogelijk aan de vraag van de bedrijven en de 60 %-maatregel te voldoen.

Ik begrijp dat u die maatregel volledig verdedigt en ik onderschrijf de doelstelling ervan, alleen denk ik dat de maatregel te snel en te fors werd doorgevoerd en het voor vele bedrijven ondanks alle inspanningen niet mogelijk is om kwantitatief en kwalitatief voldoende mensen te vinden.

De vrijstellingen worden amper toegekend en sancties behoren ondertussen tot de mogelijkheden. We moeten ervoor opletten de sector niet dood te knippen, want die zorgt toch voor een heel groot deel van de tewerkstelling voor laaggeschoolden, langdurig werklozen of allochtonen.

05.04 Minister **Monica De Coninck**: Juist daarom. Er werd nog geen enkele sanctie uitgevoerd, maar er zijn veel verwittigingen gegeven.

05.05 **Miranda Van Eetvelde** (N-VA): Bedrijven hebben ongetwijfeld hun verantwoordelijkheid, dat hoort u mij niet ontkennen. Het mag echter niet alleen bij hen liggen. Ik pleit er dus voor om voorzichtig om te gaan met sancties.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

06 **Samengevoegde vragen van**

- de heer **Kristof Waterschoot** aan de minister van Werk over "de modernisering van de wet op de havenarbeid" (nr. 19644)

- mevrouw **Zuhail Demir** aan de minister van Werk over "de hervorming en de modernisering van de havenarbeid" (nr. 20517)

06 **Questions jointes de**

- M. **Kristof Waterschoot** à la ministre de l'Emploi sur "la modernisation de la loi sur le travail portuaire" (n° 19644)

- Mme **Zuhail Demir** à la ministre de l'Emploi sur "la réforme et la modernisation du travail portuaire" (n° 20517)

De **voorzitter**: De heer Waterschoot krijgt als eerste het woord.

06.01 **Kristof Waterschoot** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, het is normaal *ladies first*.

Mevrouw de minister, het punt heeft ondertussen niet zoveel inleiding nodig als het vorige debat.

Wat wel blijft, is de vaststelling dat wij toe zijn aan een grondige evaluatie en aanpassing van de wet op de havenarbeid. Een modernisering van het stelsel is nodig, wat in het voordeel van alle betrokken partijen kan zijn. Wij hebben de voorbije tijd ook gemerkt dat het uitblijven van die hervorming problemen op het terrein veroorzaakt.

Daarom had ik heel graag van u een antwoord gekregen op de hiernavolgende vragen.

Hoe verlopen de initiatieven rond het engagement in het regeerakkoord om de modernisering uit te voeren? Hoe verloopt het overleg? Hoe verlopen de gesprekken met de sociale partners?

Kunt u een concrete timing geven? Wanneer zult u de hervorming van de wet op de havenarbeid in het Parlement indienen, zodat wij ze nog tijdens de huidige legislatuur kunnen behandelen?

06.02 Zuhail Demir (N-VA): Mevrouw de minister, in oktober 2012 heb ik een mondelinge vraag gesteld over de stand van zaken in de modernisering van de havenarbeid. De regering heeft die modernisering ook in het regeerakkoord opgenomen. De verkiezingen zijn niet veraf meer. Kunt u een stand van zaken geven? U verklaarde toen dat er een werkgroep zou worden opgericht en dat de werknemers en werkgevers zouden samen zitten. Wat is de stand van zaken?

06.03 Minister Monica De Coninck: Goed geprobeerd, maar voor mij brengt het veel op. De heer Huts is mij wereldberoemd aan het maken.

Zoals ik in antwoorden op vroegere vragen reeds bevestigde, werd begin dit jaar op mijn initiatief een werkgroep opgericht binnen het paritair comité voor het Havenbedrijf. Die werkgroep heeft als opdracht aanbevelingen te formuleren omtrent drie thema's. Het is belangrijk dat de sociale partners er zelf uit raken. Ook aan hen wordt dus een inspanning gevraagd. De drie doelstellingen zijn de volgende.

Ten eerste, naar het nog veiliger werken in de haven. Dat is een niet onbelangrijk thema, met als finaliteit het aantal ongevallen in de Belgische havens te doen afnemen. Wij merken dat die opnieuw meer voorkomen dan vroeger.

Ten tweede, het creëren van nog meer tewerkstelling in de haven. Het is daarbij de bedoeling de toegang tot het beroep te vergemakkelijken, de werkloosheid te doen afnemen, de diversiteit, in de meest brede zin van het woord, te verhogen, de werknemers levenslang leren te garanderen en een waardierend personeelsbeleid op te zetten.

Ten derde, bijdragen aan nog meer betrouwbare en klantgerichte havens. Daarbij wordt de nadruk gelegd op de havenarbeidsorganisatie teneinde de concurrentiepositie van de Belgische havens te kunnen versterken.

Ook aan de havenbesturen werd gevraagd een input te geven. Zoals gezegd vinden de besprekingen plaats binnen het paritair comité voor het Havenbedrijf. De voorstellen tot actualisering van de havenarbeid zullen dus het resultaat zijn van het sociaal overleg tussen de betrokken actoren en ook door hen worden gedragen. Ik heb de voorzitter van het paritair comité gevraagd om mij op de hoogte te houden van de evolutie van de gesprekken. Tevens zal ik tegen eind november een kleine delegatie van de werkgroep ontvangen.

Wat de timing betreft, heb ik de werkgroep gevraagd mij tegen het einde van het jaar de conclusies te bezorgen. Die conclusies moeten een consensusvoorstel zijn met concrete voorstellen tot actualisering van de havenarbeid, een implementatietraject, inclusief de timing voor de voorstellen, en de wijze van monitoring van de voorstellen.

Ik heb geen zin om een een-tweetje te spelen met Huts. Ik denk dat ze daar in Antwerpen ook geen vragende partij voor zijn.

Er is begin juli een sociaal conflict bij Huts geweest. Ik heb daar achter de schermen bemiddeld om ervoor te zorgen dat het sociaal conflict eindigde. De heer Huts was toen niet in het land. Wij hebben dat opgelost totdat hij terug was. Toen was er blijkbaar iemand van de vakbond ziek. Als men dat voor de ene toelaat, moet men dat voor de andere ook toelaten. Het zoeken naar oplossingen is wat uitgesteld, wat eigenlijk in het voordeel van de heer Huts was.

Ik ga daar niet publiekelijk over communiceren, maar ik heb dat wel gedaan. Ik wil ook dat er een oplossing komt en dat een aantal thema's wordt besproken. Daarom heb ik die thema's ook op tafel gelegd. Ik vind dat wij daarmee positief moeten omgaan en dat wij oplossingen moeten zoeken voor de nieuwe contexten die er vandaag zijn.

Dergelijke complexe discussies hebben ook een hele voorgeschiedenis. Voor alle duidelijkheid, ik heb de wet-Major niet geschreven. Die wet-Major was in zijn tijd zeer revolutionair. Dat was een gespecialiseerd uitzendbureau op een bepaald gebied. Ik ga nu kort door de bocht. Men heeft toen een criterium gezocht, met name het gebiedsgerichte, om een onderscheid te kunnen maken en om een speciaal systeem te kunnen invoeren dat toen nodig was.

In de loop der jaren zijn er allerlei zaken gebeurd, waardoor men eigenlijk een diffuus verhaal krijgt. Dat heeft ook te maken met de beschikbaarheid van andere industriegronden in de omgeving van Antwerpen. Dat heeft niet direct te maken met het havenbedrijf.

Ik wil daar gerust creatieve oplossingen voor zoeken, maar u beseft ook wel dat wij ervoor moeten zorgen dat de sociale partners daarin ook verantwoordelijkheid nemen.

Door de media-aandacht heeft men de partijen terug in de loopgraven geduwd, om in het thema van de heropleving van de tactieken van de Eerste Wereldoorlog te blijven. Ik heb ervoor gezorgd dat iedereen terug uit die loopgraven kwam om toch, buiten die media-aandacht die er is, constructieve oplossingen te zoeken.

Ik heb wel een strikte timing opgegeven. Het is nu genoeg geweest. Dit moet iets opleveren. Het kan zijn dat het resultaat van de verschillende partijen ver uit elkaar ligt, maar dat zullen wij dan zien. Ik vind wel dat er een visie moet komen. De waarheid zal dan waarschijnlijk ergens in het midden liggen. Ik ben in elk geval in blijde verwachting.

06.04 Kristof Waterschoot (CD&V): Mevrouw de minister, ik ben het over een ding met u eens...

06.05 Minister Monica De Coninck: Slechts een ding?

06.06 Kristof Waterschoot (CD&V): Jammer genoeg wel. U zegt dat het bestaande conflict met alles wat er rond heeft gehangen zeker niet heeft bijgedragen tot een oplossing. Daarover ben ik het absoluut met u eens. Ik zou zeker niet pleiten voor dat soort model om structurele problemen op te lossen, ik vind het zelfs verwerpelijk. Dat wil ik dan ook gezegd hebben.

Aan de andere kant, en ik twijfel niet aan uw goede intenties of aan het feit dat u uw best doet, staan wij nog altijd even ver. Ik wil het regeerakkoord wel voorlezen. Dat is in andere commissies een veelgebruikte hobby van uw partijgenoten. Ik citeer: "Het stelsel van de havenarbeid zal in overleg met de betrokken partijen worden aangepast teneinde het te moderniseren". Daar staan drie belangrijke woorden in, namelijk zal, aangepast en moderniseren.

06.07 Minister Monica De Coninck: U vergeet "in overleg".

06.08 Kristof Waterschoot (CD&V): Ja, maar dat staat er niet. Waar is het resultaat? Ik begin het wel een beetje op mijn heupen te krijgen van het feit dat het resultaat er niet is. Men blijft zeggen dat wij geduldig en van goede wil moeten zijn. Ik wil dat wel zijn maar het wordt misschien toch wel tijd om resultaat te boeken. Het overleg is er geweest, het is nu twee jaar bezig. Nu is het misschien aan u om concreet actie te ondernemen. Ik vind dat echt wel. Hoe gaat u anders garanderen dat u het regeerakkoord uitvoert?

06.09 Minister Monica De Coninck: U vraagt om de haven plat te leggen. Ik zal dat noteren.

06.10 Kristof Waterschoot (CD&V): Mevrouw de minister, voor alle duidelijkheid, ik vraag niet om de haven plat te leggen, ik vraag eenvoudigweg dat u het regeerakkoord uitvoert.

06.11 Minister Monica De Coninck: "In overleg" staat er.

06.12 Kristof Waterschoot (CD&V): Dat staat er niet. Ik lees het nog eens: "Het stelsel van de havenarbeid zal in overleg met de betrokken partijen aangepast worden en gemoderniseerd worden".

06.13 Minister Monica De Coninck: U bent de partij van het overleg maar ik kan mij vergissen.

06.14 Kristof Waterschoot (CD&V): Hoe dikwijls hebt u hier nu al gezegd dat wij geduldig moeten zijn en wachten? Ik wil wel wachten hoor. Ik heb heel lang gewacht toen de besprekingen bezig waren. U weet heel goed dat ik hier verscheidene keren vragen heb uitgesteld en teruggetrokken. Ik wil het u echt niet moeilijk maken.

06.15 Minister Monica De Coninck: (...) doet dat ook in overleg met de heer Huts.

06.16 **Kristof Waterschoot** (CD&V): Ik wil het u absoluut niet moeilijk maken maar ik wil toch wel een vooruitzicht op resultaat hebben. Dat is er niet.

06.17 Minister **Monica De Coninck**: Dat weet u toch niet?

06.18 **Kristof Waterschoot** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister blijft repliceren. Daar kan ik niets aan doen.

06.19 Minister **Monica De Coninck**: Ik zal stoppen.

06.20 **Kristof Waterschoot** (CD&V): Mevrouw de minister, ik zal het afronden. Voorlopig zie ik geen enkel element, ook niet in uw antwoord, dat aangeeft dat zal worden uitgevoerd wat er bij de regering afgesproken is. Dat spijt mij.

06.21 **Zuhail Demir** (N-VA): Mevrouw de minister, de heer Kristof Waterschoot heeft al een goed antwoord gegeven. Ik maak mij echter ook zorgen.

Ik weet immers dat u een groot vertrouwen in de sociale partners hebt, wat er in principe ook moet zijn. Met een goed sociaal overleg zou dat vertrouwen er ook moeten zijn.

Ik heb echter schrik. Zeker in de haven van Antwerpen is het immers niet vijf voor twaalf maar veeleer vijf na twaalf. Wij moeten dan ook dringend de modernisering van de havenarbeid doorvoeren, zonder dat wij aan de bescherming van het havenstatuut raken, waar de vorige spreker het ook mee eens is. Het is heel belangrijk dat wij aan die bescherming niet moeten raken.

Voor mij zijn er twee heel belangrijke aspecten.

Een eerste belangrijk aspect is de instroom. Ik vind het immers niet kunnen dat in Antwerpen, een stad met zoveel diversiteit, slechts 1 % of zelfs minder van de havenarbeiders van allochtone origine is. Zulks is een heel groot probleem.

Ten tweede, u kunt het goed of niet goed vinden wat de heer Huts doet. Ik laat het in het midden, want ook ik heb een andere stijl. Wat echter zeker is, is de logistieke arbeid. Ik had liever gehad dat de sociale partners met een visie naar buiten zouden komen. Ik heb u immers verschillende keren in de commissie over de problematiek ondervraagd. Wij moesten altijd geduld betonen. Ik ben een heel geduldig persoon. Ook voor het eenheidsstatuut heb ik heel veel geduld betoond. Uiteindelijk bent u en zijn niet de sociale partners met een voorstel naar buiten gekomen. Ook hier is zulks echter het geval.

Wij zijn vijf of zes maanden vóór de verkiezingen. Ook vanuit de sector krijg ik geen hoopgevende signalen, noch van de vakbonden noch van de werkgeversorganisaties. Ik maak mij derhalve zorgen. U bent immers de verantwoordelijke minister.

Ik zou heel graag willen dat u wat in het regeerakkoord staat – de modernisering van de havenarbeid is een passage uit het regeerakkoord die goed was –, in uw hoedanigheid van verantwoordelijke minister ook uitvoert.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

07 Questions jointes de

- Mme Valérie De Bue à la ministre de l'Emploi sur "les indemnités de chômage injustifiées" (n° 20273)
- M. Bruno Van Grootenbrulle à la ministre de l'Emploi sur "le paiement de 217 millions d'euros d'allocations injustifiées par l'ONEM" (n° 20333)
- Mme Zuhail Demir à la ministre de l'Emploi sur "la récupération des allocations de chômage perçues indûment" (n° 20334)

07 Samengevoegde vragen van

- mevrouw Valérie De Bue aan de minister van Werk over "de onterecht uitgekeerde

werkloosheidsuitkeringen" (nr. 20273)

- de heer Bruno Van Grootenbrulle aan de minister van Werk over "de onterecht door de RVA betaalde uitkeringen voor een bedrag van 217 miljoen euro" (nr. 20333)

- mevrouw Zuhail Demir aan de minister van Werk over "het terugvorderen van onterecht uitbetaalde werkloosheidsuitkeringen" (nr. 20334)

De **voorzitter**: Mevrouw De Bue en de heer Van Grootenbrulle zijn niet aanwezig.

07.01 Zuhail Demir (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, onlangs konden wij in de plenaire vergadering van gedachten wisselen over dit onderwerp, weliswaar zonder daarop helemaal te zijn voorbereid. Daarom stel ik mijn vraag opnieuw in de commissievergadering.

Ik heb mij gebaseerd op het jaarverslag van de RVA. Aan de hand van de cijfers uit het jaarverslag van 2012 kan ik besluiten dat de terugvordering van onterecht betaalde werkloosheidsuitkeringen door de RVA erg moeizaam verloopt. In 2009 bedroeg het openstaand bedrag 171 miljoen euro en in 2012 was dat bedrag aandedikt tot 217 miljoen euro.

Bovendien wordt de put steeds dieper. In 2010 recupereerde de RVA nog 66,5 miljoen euro aan verkeerd betaalde uitkeringen. Hugo Boonaert, aan het hoofd van het bestuur van de RVA, bevestigt dat de bedragen oplopen en dat er elk jaar slechts ongeveer 60 % van het openstaand bedrag wordt gerecupereerd.

Ik verwijs naar het jaarverslag van 2012, waaruit ik citeer: "Eens te meer vestigen wij hier de aandacht op een punt dat al in de vier vorige jaarverslagen staat." Het fenomeen is dus niet nieuw. Mevrouw de minister, ik acht u dan ook niet verantwoordelijk. Uw voorgangers hadden al iets moeten doen aan dat probleem, want het stond al in de vroegere jaarverslagen. Ik citeer opnieuw uit het verslag: "De tendens, sinds 2002, die verband houdt met de categorie van schuldvorderingen ten opzichte van uitkeringsgerechtigden, plaatst de RVA in een oncomfortabele situatie. De Rijksdienst moet de inbreuken opsporen en bestraffen, maar de toename van de nieuwe schuldvorderingen die eruit voortvloeien, is budgettair gezien verontrustend. Op budgettair vlak worden nieuwe schuldvorderingen immers, alleen al door het vaststellen ervan, beschouwd als ontvangsten voor de RVA, zelfs nog voor de eerste poging tot terugvordering kan plaatsvinden."

Mevrouw de minister, vandaar de volgende vragen.

Erkent u dat het huidige systeem van terugvordering van de onterecht betaalde werkloosheidsuitkeringen ontoereikend is?

Hoever reikt de verantwoordelijkheid van de uitbetalingsinstellingen in geval van onterecht betaalde werkloosheidsuitkeringen?

Op welke wijze kunnen de betrokken uitbetalingsinstellingen daarvoor geresponsabiliseerd worden?

Hoe verklaart u dat het openstaande bedrag van 217 miljoen euro in de begroting van RVA staat geboekt als inkomsten, terwijl wij weten dat in de praktijk slechts 60 % kan worden teruggevorderd?

07.02 Minister Monica De Coninck: Mevrouw Demir, ik zal het antwoord helemaal voorlezen. Uw vraag bewijst eigenlijk dat u heel weinig bestuurservaring hebt.

Als men bedragen moet terugvorderen, is een resultaat van 60 %, vooral bij die doelgroepen, eigenlijk een zeer goed resultaat. Meestal wordt dat niet gehaald. Dat zeg ik nu vanuit mijn zeer lange ervaring in deze dossiers.

Het volgende komt uit het RVA-jaarverslag 2012 over de geciteerde bedragen: betreffende de terugvorderingen van onterecht uitbetaalde uitkeringen is er een evolutie van 171 miljoen euro terugvorderingen in 2009 naar 2 017 miljoen euro in 2012. Zij hebben betrekking op alle opdrachten van de RVA. Naast de werkloosheidsuitkeringen vorderen de werkloosheidsbureaus ook bedragen terug als gevolg van ten onrechte uitgekeerde vergoedingen.

De RVA volgt als openbare instelling van sociale zekerheid het koninklijk besluit van 22 januari 2001 tot vaststelling van de regeling betreffende de begroting, de boekhouding en de rekeningen van de openbare instellingen die zijn onderworpen aan het koninklijk besluit van 3 april 1997 houdende de maatregelen met

het oog op de responsabilisering van die instellingen.

Zodoende worden de begrotingsontvangsten geregistreerd op het ogenblik dat de rechten als verworven worden beschouwd. Men kan ze dus terugvorderen, maar dat betekent niet dat men al kan inschatten of zij terugvorderbaar zijn. Men zit daar echt vast.

Onder de huidige wetgeving die momenteel aan herziening toe is, worden alle beslissingen tot terugvordering in de boekhouding geregistreerd. Op zich vind ik dat niet slecht. De RVA wordt voor de sector van de sociale zekerheid door het globaal financieel beheer van de sociale zekerheid gefinancierd op basis van de reële thesauriebehoefte. De effectief teruggevorderde bedragen worden verrekend in de behoeftebepaling. Dat is goed, want er wordt gekeken naar wat effectief is teruggevorderd.

De RVA is bevoegd voor de verificatie van de naleving van de reglementering door de werkloze. De RVA onderzoekt onder andere de juistheid van de ingediende documenten en afgelegde verklaringen en voert controles ter plaatse uit.

De vermelde cijfers uit het jaarverslag hebben betrekking op terugvorderingen ten gevolge van controles door de RVA. Omdat de onrechtmatige betaling het gevolg is van een fout van de werkloze, bijvoorbeeld zwartwerk, zijn de uitbetalingsinstellingen hier wettelijk niet verantwoordelijk voor en vordert de RVA rechtstreeks de betaling terug van de betrokken werkloze.

De RVA innoveert voortdurend om het werkloosheidssysteem te handhaven waardoor meer en betere controles worden uitgevoerd. Enkele jaren geleden is de RVA gestart met het kruisen van bestanden via *data matching*. Het verfijnen van deze techniek en het systematisch toepassen ervan leidt tot betere controleresultaten. Ik denk bijvoorbeeld aan de controle op de gezinstoestand via kruising van de databank werkloosheid met het rijksregister van natuurlijke personen.

Sinds enkele jaren worden potentiële risicosituaties op fraude systematisch opgespoord om gerichtere controles te kunnen uitvoeren. Deze procesinnovaties leiden tot een betere detectie van sociale fraude, met als gevolg een toename in terugvorderingen. Meer fraudevaststellingen betekent niet noodzakelijk dat er meer fraude is. Wij hebben instrumenten ontwikkeld om meer fraude te constateren. Als men meer fraude vaststelt, komt men eigenlijk automatisch tot een hoger bedrag qua terugvorderingen. Als men 60 % kan recupereren van een hoger bedrag, is dit niet zo slecht.

Ik ben nagegaan waarom de RVA in de realiteit niet de volledige bijdragen van de werkloze debiteuren kan terugvorderen. Er is ter zake sprake van een deel vergoedingen en een deel werkloosheidsuitkeringen. Bepaalde beslissingen van de RVA worden aangevochten voor de arbeidsrechtbank. Die procedures zijn aan de gang en kunnen lang duren, maar ondertussen kan er niet worden geïnd. Bepaalde debiteuren bevinden zich in een moeilijke situatie en bekomen via onderhandelingen terugbetalingsfaciliteiten. Dit alles verloopt trouwens vaak met wisselend succes. Steeds meer debiteuren hebben ook schulden ten aanzien van andere schuldeisers en zitten in een vrij ingewikkelde schuldbemiddelingsprocedure. Bepaalde debiteuren zijn weerspannig. De terugvordering wordt in dat geval bezorgd aan de federale overheidsdienst Financiën die over meer dwingende maatregelen beschikt. Er zijn natuurlijk ook debiteuren die gewoon verdwijnen of sterven.

De RVA beslist over het recht op uitkering, toelaatbaarheid en bepaalt het bedrag van de uitkering. De uitbetalingsinstellingen berekenen de concrete uitkering en betalen de uitkering uit. De RVA verleent voorschotten aan de uitbetalingsinstellingen om deze betalingen mogelijk te maken en controleert alle betalingen die de uitbetalingsinstellingen hebben uitgevoerd.

Stelt de RVA geen onregelmatigheden vast tijdens het nazicht van de uitgaven gedaan door uitbetalingsinstellingen, dan keurt hij gedane uitbetalingen goed, waardoor decharge wordt verleend aan de uitbetalingsinstellingen.

Als de RVA betalingen uitschakelt of verwierpt omdat een uitbetalingsinstelling niet conform de geldende regelgeving betaalde, dan blijven de uitbetalingsinstellingen wettelijk aansprakelijk voor deze betalingen. Dit betekent dat de uitbetalingsinstellingen zelf moeten zorgen voor de financiering van ten onrechte uitgevoerde betalingen. Als zij geen fout of vergissing hebben begaan, mogen de uitbetalingsinstellingen de bedragen terugvorderen van de werkloze. In het ander geval, wanneer de fout of de vergissing bij de uitbetalingsinstelling zelf ligt, moeten de uitbetalingsinstellingen deze betaling zelf ten laste nemen.

Daarbij komt dat als de RVA betalingen uitschakelt de uitbetalingsinstellingen geen vergoeding voor de gemaakte administratiekosten ontvangen. De uitbetalingsinstellingen worden dus op een dubbele manier geresponsabiliseerd om de sociale uitkeringen correct te betalen.

Zowel de RVA als de uitbetalingsinstellingen oefenen de laatste tijd steeds meer preventieve controles uit via kruising met externe databanken, bijvoorbeeld de detectie van cumul van werkloosheid met arbeid in loondienst. Door controles uit te voeren vóór de betaling gebeurt, worden terugvorderingsprocedures vermeden.

Op voorstel van mijzelf en de staatssecretaris voor de Bestrijding van de sociale en de fiscale fraude heeft de regering beslist die preventieve aanpak nog uit te breiden. Vanaf 2014 worden de preventieve controles door de uitbetalingsinstellingen uitgebreid naar andere databanken dan deze van de Sociale Zekerheid, zoals onder andere het rijksregister van natuurlijke personen om de samenwoningsfraude te vermijden, of net niet, want het gebeurt ook dat er twee aparte adressen worden opgegeven om twee keer volledige RVA-steun te krijgen.

Het aspect preventie is een onderdeel van de controleketen. Daarnaast besteedt de RVA ook aandacht aan de andere onderdelen, zoals informatie, regulering, controle, ontrading en nazorg, om het oneigenlijk gebruik van uitkeringen te verhinderen en fraude maximaal uit te sluiten.

Tot slot wil ik ingaan op de aanbeveling van het Rekenhof, die erin bestaat dat de RVA de verschillende activeringsprogramma's evalueert en de mogelijke effecten van substitutie tussen de verschillende maatregelen in kaart brengt.

De RVA publiceerde in 2013 op www.rva.be de studie Activering en opleiding van werklozen, Elementen van evaluatie van een aantal RVA-maatregelen, waarin een antwoord werd gezocht op de vraag of activerings- en opleidingsmaatregelen doeltreffend zijn en, zo ja, welke het meest effectief zijn.

Uit deze studie zal in de toekomst zeker verder worden geput om het beleid bij te sturen.

Wij zijn ook nagegaan in welke mate, verhoudingsgewijs met de populatie in ons land maar ook met het aantal werklozen, wij controleren, sanctioneren en uitsluiten. Daaruit blijkt dat wij van alle Europese landen in verhouding het grootste aantal sancties opleggen. Dat is zeer verwonderlijk. Ik schrok er zelf van. Wij presteren qua transparantie en controle vrij hoog in vergelijking met andere Europese landen.

07.03 Zuhai Demir (N-VA): Dat kan, mevrouw de minister. Ook volgens de RVA zijn de controles verhoogd, vandaar het hogere bedrag. De vraag is dan hoe men dat zal terugvorderen. Ik begrijp wel dat sommige debiteuren in moeilijkheden zitten of dat een deel van hen verdwijnt. Als ik het goed begrijp dan zegt u eigenlijk dat het moeilijk is om terug te vorderen.

Volgens mij moeten er twee stappen worden gezet. Uw collega, staatssecretaris Crombez, zei op 9 november 2013 in *De Tijd* ook al dat de RVA en de uitbetalingsinstellingen a priori meer zullen controleren alvorens uitkeringen worden uitbetaald. Eens men het geld heeft gegeven is het moeilijk om het nog terug te krijgen.

Ten tweede, u moet het bedrag van 217 miljoen euro met alle middelen van recht proberen terug te vorderen. Als iemand zijn belastingen niet betaalt dat gebruikt de overheid terecht ook alle middelen van recht om terug te vorderen. Ook in dit geval moet men alles doen, tot en met het inschakelen van een gerechtsdeurwaarder, om onterecht uitgekeerde bedragen terug te vorderen. De betrokken werklozen hadden geen recht op dat geld. Door deze onterecht uitgegeven middelen kan men andere werklozen minder goed vooruithelpen. Laten wij eerlijk zijn, het gaat toch om heel veel geld, althans volgens mij.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

08 Question de Mme Muriel Gerkens à la ministre de l'Emploi sur "le transfert financier de la prépension à l'invalidité" (n° 19934)

08 Vraag van mevrouw Muriel Gerkens aan de minister van Werk over "de financiële transfer van brugpensioen naar invaliditeit" (nr. 19934)

08.01 Muriel Gerkens (Ecolo-Groen): Monsieur le président, madame la ministre, j'ai interrogé hier la ministre Onkelinx par l'intermédiaire de M. Courard à propos de chiffres et d'analyses datant du mois d'août. Ces analyses révèlent que les budgets prépension, qui diminuent forcément du fait de la diminution des droits et de l'accès des travailleurs, se voient directement transférés dans les budgets invalidité/incapacité étant donné que les travailleurs les plus âgés sont les plus sensibles aux maladies longues, au stress et aux maladies dites psychosomatiques. Effectivement, selon les chiffres de l'INAMI, il y aurait une augmentation de 25 % des maladies de longue durée d'origine psychosomatique.

En examinant ces chiffres de plus près, il apparaît que les femmes entre 59 et 64 ans sont particulièrement touchées par ces absences pour raison de maladies prolongées. Le directeur général du service des indemnités de l'INAMI lui-même fait le lien entre cette augmentation et la fixation de la pension à 65 ans pour les femmes.

Outre ma question à la ministre de la Santé, j'aurais voulu savoir, dans le cadre de vos compétences en tant que ministre de l'Emploi, si vous avez demandé des analyses et recommandations en coordination avec la ministre en charge de l'Égalité des chances et le secrétaire d'État en charge du Bien-être au travail pour examiner la situation de ces travailleurs âgés et, plus particulièrement, des femmes âgées et pour déterminer s'il y a effectivement un lien entre l'allongement du nombre d'années de travail et leur santé?

08.02 Monica De Coninck, ministre: Madame Gerkens, le fait qu'il y ait plus de femmes en invalidité qu'auparavant s'explique logiquement par le relèvement de l'âge de la pension des femmes. En effet, si on est pensionné, on ne peut élargir en même temps à un régime d'invalidité. Vous devez choisir! Ce qui me préoccupe, c'est le nombre important de personnes – hommes et femmes - en invalidité pour des raisons apparemment mentales.

Je suis convaincue - et je ne suis pas seule à avoir cette conviction - qu'il est possible d'éviter qu'une partie considérable de ces personnes se retrouvent en invalidité en intervenant à un stade assez précoce de l'incapacité primaire.

Cette intervention pourrait consister en une communication entre les médecins concernés: le médecin traitant, le médecin-conseil de la mutuelle et le médecin du travail, avec l'autorisation de la personne évidemment.

Nous sommes occupés à développer un outil de communication direct à cette fin et souvent, les patients sont aussi demandeurs d'une telle procédure.

Dans la mesure où des facteurs liés au travail seraient éventuellement à l'origine des problèmes mentaux, les interventions en ma qualité de ministre du Travail consistent d'abord à la modification de la loi sur le bien-être au travail que vous allez prochainement discuter au sein du parlement.

Dans ce projet de loi, une place importante sera réservée aux problèmes psychosociaux au travail, tant en ce qui concerne leur prévention que le recours des personnes à risque de souffrances psychiques aux conseillers en prévention psychosociale.

Par ailleurs, je vais faciliter considérablement l'accès aux médecins du travail par le biais de consultations spontanées ou d'une consultation pendant la période d'incapacité de travail. Ceci pourrait également contribuer à la détection précoce d'une personne en souffrance et, par conséquent, à la préservation de l'emploi de la personne dans des conditions acceptables.

Par ailleurs, je suis en communication avec le secrétaire d'État et le ministre responsable pour l'Égalité des chances.

08.03 Muriel Gerkens (Ecolo-Groen): Je vous remercie de votre réponse. Cela confirme qu'il y a effectivement une situation inquiétante qu'il faut prendre en compte. Je me réjouis de vous entendre dire que des modifications vont être apportées à la loi bien-être au travail, en tenant compte des difficultés psychologiques, psychosociales, psychosomatiques des travailleurs.

Cela veut-il dire qu'il y a des chiffres consultables sur la dimension de genre? Dans votre réponse, vous dites que le nombre de femmes a augmenté, mais que c'est en lien avec le fait que ces femmes, avant,

étaient pensionnées, et donc n'étaient pas travailleuses en difficulté. Serait-ce la seule explication? N'y a-t-il pas, dans le milieu de travail ou les conditions de travail des femmes, une différence qui nécessiterait des mesures spécifiques?

J'aimerais que nous puissions poser la question sur base de données analysables. Il peut apparaître des spécificités. Puisque les politiques visent à prendre cette dimension en compte, je me dis que c'est un élément important.

08.04 **Monica De Coninck**, ministre: C'est une question très intéressante. On constate que plus de femmes qu'auparavant occupent le marché du travail. On constate en général que les conditions de travail et surtout les compétences requises ont évolué: ce n'est plus, comme avant, des hommes très forts physiquement; maintenant qu'il y a plus d'emploi dans le secteur des services, les compétences demandées correspondent aux compétences traditionnellement qualifiées de féminines.

Souvent, ces compétences requièrent d'accomplir des tâches multiples au même moment, et des compétences liées aux autres personnes: contacts sociaux, soins, etc. Je suis plutôt convaincue que dans notre société, se pose un problème lié au fait qu'on demande toujours la perfection, qui n'existe pas!

De plus, au siècle dernier, les maladies liées à l'emploi occupé étaient plutôt physiques – par exemple en conséquence du travail dans les mines.

Maintenant, j'ai l'impression que les risques et maladies liées à l'emploi sont plutôt dues aux conditions psychologiques de travail. La pression s'exerce plutôt sur le psychisme et beaucoup moins sur le physique et ce, en raison du fait que notre société devient de plus en plus compliquée et que les travailleurs doivent travailler sur différents indicateurs simultanément. Cela demande beaucoup de résistance psychique et émotionnelle.

Je ne suis pas un chercheur scientifique mais je pense que les femmes y sont plus sensibles.

08.05 **Muriel Gerkens** (Ecolo-Groen): Il y a deux ans, je pense, une étude a été demandée à Laurent Vogel – je ne sais plus très bien au nom de quoi – sur les maladies professionnelles selon une approche de genre homme/femme chez les travailleurs belges. Sa conclusion était que cette dimension n'était pas suffisamment, voire pas du tout prise en compte dans l'analyse des types de maladies, de leur évolution, de leurs causes et de la manière dont cela se passait pour le travailleur et l'employeur. Il serait donc intéressant de croiser les éléments.

Par ailleurs, je pense qu'il faudra aussi s'interroger sur l'impact éventuel de mesures prises qui retardent le recours à la prépension, qui diminuent les possibilités d'interruption de carrière sous différentes formes (mesures prises plus particulièrement par les travailleuses).

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

09 **Samengevoegde vragen van**

- mevrouw **Miranda Van Eetvelde** aan de minister van Werk over "de verstrenging van het tijdskrediet" (nr. 20188)

- mevrouw **Katrin Jadin** aan de minister van Werk over "de kritiek van het Neutraal Syndicaat voor Zelfstandigen (NSZ) op het tijdskrediet" (nr. 20193)

09 **Questions jointes de**

- Mme **Miranda Van Eetvelde** à la ministre de l'Emploi sur "le durcissement du crédit-temps" (n° 20188)

- Mme **Katrin Jadin** à la ministre de l'Emploi sur "la critique du Syndicat Neutre pour Indépendants (SNI) envers les crédits-temps" (n° 20193)

09.01 **Miranda Van Eetvelde** (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, vorig jaar werden de voorwaarden voor de opname van tijdskrediet verscherpt, door onder meer de striktere anciënniteits-, leeftijds- en loopbaanvereisten evenals een kortere maximumduur.

Uit cijfers van de RVA blijkt dat sinds de verstrenging van het stelsel het aantal dossiers niet is afgenomen. Terwijl er in het eerste semester van dit jaar een daling was van bijna 17 %, was er in het tweede trimester

van dit jaar een toename van bijna 19 %. Gemiddeld genoten elke maand 50 788 werknemers van een vorm van tijdskrediet, nauwelijks 1,4 % minder dan vorig jaar. In een grote meerderheid van de gevallen, namelijk 67 %, zou het gaan om tijdskrediet zonder motief.

Kunt u deze cijfers bevestigen?

Welke zijn de meest recente cijfers inzake de opname van tijdskrediet? Wat is de evolutie tegenover vorig jaar?

Hoeveel procent van de aanvragen betreft tijdskrediet zonder motief?

Wat is de budgettaire impact van de hervorming en voldoet deze aan de begrote besparing?

Welke evolutie van het jaarlijkse kostenplaatje van het stelsel verwacht u de komende jaren?

Bent u van oordeel dat een verdere hervorming noodzakelijk is en zult u daartoe initiatief ondernemen? Acht u het daarbij noodzakelijk het tijdskrediet zonder motief verder te ontmoedigen en meer nadruk te leggen op de vormen van tijdskrediet met motief? Denkt u daarbij aan een verdere verscherping van de voorwaarden, de duurtijd en/of de vergoeding?

09.02 Minister **Monica De Coninck**: In antwoord op de vraag kan ik stellen dat alle hervormingen die werden afgesproken in het regeerakkoord, werden uitgevoerd. Het betreft onder meer over de opdeling van het tijdskrediet in een gemotiveerd en een niet gemotiveerd krediet en het optrekken van de leeftijd van de landingsbanen.

Het Neutraal Syndicaat van Zelfstandigen verwacht volgens mij enkele zaken. Voor hen zijn de gemotiveerde kredieten de thematische verloven. Dat is niet waarin het regeerakkoord voorziet. Binnen het tijdskrediet werd een opdeling gemaakt tussen gemotiveerd en ongemotiveerd krediet, waarbij de motieven inderdaad voor een stuk dezelfde zijn als die van de thematische verloven. Ik kan enkel constateren dat op basis van de trimestriële indicatoren van de RVA blijkt dat de aanvragen heel sterk zijn gedaald en dat het verlaten van het systeem heel sterk is gestegen.

Als het gaat over tijdskrediet, constateren we dat het aantal betalingen voor volledig tijdskrediet in het derde trimester van 2013 met 10,7 % is gedaald, vergeleken met hetzelfde trimester in 2012. Voor het eenvijfdetijdskrediet zien we een zeer lichte stijging van 1,2 %.

Dit kan puur toeval zijn. Wij denken dat het te maken heeft met de crisis: als bedrijven minder werk hebben en minder uren ter beschikking hebben, zien we soms dat ze overstappen naar een viervijfdesysteem. Dan vragen ze ook aan mensen of die in een dergelijk systeem willen instappen.

Als we kijken naar volledige onderbreking van de carrière, zien we bij de volledige onderbreking of vijf vijfden ook een vermindering van aanvragen.

Wat betreft de instroom zien we een 50/50 verhouding zonder motief en met motief in de voltijdse en halftijdse onderbreking, en een oververtegenwoordiging van niet gemotiveerd krediet bij de eenvijfdevermindering. Ik moet wel in herinnering brengen dat het ongemotiveerd krediet werd beperkt tot twaalf maanden voltijdsequivalent. Dit na jarenlange stijgingen van het gebruik van deze stelsels.

Alleszins bevestigt de RVA dat de voorziene daling van de uitgaven ingevolge de hervormingen inhoudt dat er in 2013 85 miljoen euro kan worden bespaard en in 2014 bij ongewijzigd beleid 125 miljoen euro.

Het globale budget voor loopbaanonderbreking in 2014, inclusief de thematische verloven, bedraagt 395 miljoen euro. Voor tijdskrediet is het 422 miljoen euro.

Ik zie dan ook niet in waarom bijkomende hervormingen nog nodig zouden zijn. Wel bevestig ik dat we aandachtig moeten blijven voor de evolutie van het gebruik van het bijstandsverlof. U hebt daar zo-even een vraag over gesteld. Daar zien we wel een substantiële toename van het gebruik. Ik heb zonet al geantwoord dat we dit verder zullen opvolgen en bekijken in welke mate we nog effectiever kunnen controleren en eventueel met geneesheren in dialoog kunnen gaan.

Ik heb hier heel veel cijfers en ik zal ze u schriftelijk bezorgen.

09.03 **Miranda Van Eetvelde** (N-VA): Het zou goed zijn als u mij die cijfers zo kunt geven. De meest recente cijfers wijzen dus op een afname van het tijdskrediet?

09.04 Minister **Monica De Coninck**: Van alle stelsels, zowel gemotiveerd als niet-gemotiveerd. Het enige wat stijgt is het bijstandsverlof.

09.05 **Miranda Van Eetvelde** (N-VA): Met de geplande hervormingen beoogt u de effectieve besparing...

09.06 Minister **Monica De Coninck**: 85 en 125.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

10 **Question de Mme Zoé Genot à la ministre de l'Emploi sur "les résultats de l'enquête sur les forces de travail en Belgique" (n° 20021)**

10 **Vraag van mevrouw Zoé Genot aan de minister van Werk over "de resultaten van de enquête naar de arbeidskrachten in België" (nr. 20021)**

10.01 **Zoé Genot** (Ecolo-Groen): Monsieur le président, madame la ministre, d'après une enquête publiée ce 30 septembre par le SPF Économie, le taux d'emploi en Belgique est en hausse, à 67,5 %, au second trimestre 2013. Cela représente environ 54 000 emplois nouveaux. Pourtant, dans le même temps, le nombre de faillites recensées par Graydon depuis le début de l'année est 14 % plus élevé que sur la même période en 2012. Le PIB calculé sur base trimestrielle par Eurostat au cours de l'année écoulée est stable.

Madame la ministre, quelle méthodologie a-t-elle été utilisée pour réaliser cette étude? Celle-ci a-t-elle subi des modifications au cours des derniers mois et, le cas échéant, de quel type?

Quels chiffres ont-ils été utilisés pour calculer le nombre d'actifs? Combien étaient des actifs potentiels ces cinq derniers trimestres? Quels chiffres ont-ils été utilisés pour calculer le nombre de personnes effectivement au travail? Quelles catégories sont-elles effectivement comptabilisées? Y a-t-il eu des changements méthodologiques ces dernières années? Quels sont les chiffres bruts nationaux d'actifs à l'emploi ces cinq derniers trimestres? Dans quelle catégorie sont comptabilisés les jeunes chômeurs en stage d'insertion sans allocation? Les jeunes chômeurs avec allocation d'insertion? Les temps partiels avec complément chômage d'insertion? Les temps partiels avec complément chômage? Les chômeurs exclus temporairement? Les chômeurs exclus définitivement? Les chômeurs dispensés pour des raisons familiales?

Comment expliquez-vous les variations importantes du deuxième trimestre? À combien s'élèveraient ces variations si celles-ci étaient exprimées en équivalents temps plein?

10.02 **Monica De Coninck**, ministre: Madame Genot, mes services utilisent fréquemment et abondamment les résultats de l'enquête sur les forces de travail. Celle-ci est toutefois réalisée par la Direction générale Statistiques et Informations économiques du SPF Économie, qui a également élaboré la méthodologie dans le cadre des règles européennes en vigueur.

Il est donc préférable que vous adressiez vos questions à ce sujet à mon collègue, le ministre de l'Économie.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

11 **Vraag van mevrouw Miranda Van Eetvelde aan de minister van Werk over "het statuut voor onthaalouders" (nr. 20221)**

11 **Question de Mme Miranda Van Eetvelde à la ministre de l'Emploi sur "le statut des accueillants d'enfants" (n° 20221)**

11.01 **Miranda Van Eetvelde** (N-VA): In het regeerakkoord werd bepaald dat men een volwaardig statuut

voor onthaalouders zou uitwerken, zowel op het arbeidsrechtelijke als het sociaalrechtelijke vlak en dit in overleg met de deelstaten.

In uw beleidsnota van januari 2013 staat, en ik citeer: “Voor elk van deze scenario’s heb ik in samenspraak met minister Onkelinx aan de RSZ gevraagd om de financiële gevolgen in hoofde van alle betrokken partijen in kaart te laten brengen. Beide oefeningen bij de RSZ lopen momenteel nog. Van zodra de resultaten van deze oefening gekend zijn zullen wij in overleg treden met de Gemeenschappen om te bekijken wat de meest aangewezen piste is.”

Wij zijn intussen bijna negen maand verder.

Wat is de stand van zaken van de opdracht tot het in kaart brengen van de gevolgen van de verschillende scenario’s die aan de RSZ werd gegeven? Hebt u van minister Onkelinx al de nodige input ontvangen?

Wat is de stand van zaken in het overleg met de deelstaten en de sociale partners? In welke mate werd vooruitgang geboekt, zowel wat het arbeidsrechtelijke als het sociaalrechtelijke aspect betreft?

Werd in de nodige middelen voorzien tijdens de recente begrotingsbespreking? Zo neen, zal dat vóór het einde van de legislatuur gebeuren?

Wat is de vooropgestelde timing om tot een akkoord te komen? Op welke termijn moet dit dan resulteren in een wetgevend initiatief?

Wordt dit nog binnen de huidige legislatuur gerealiseerd?

Wat zijn de modaliteiten van de verschillende opties die momenteel op tafel liggen?

Wat is de geschatte budgettaire impact van een aanpassing van het statuut, en dit voor de verschillende deelstaten?

11.02 Minister **Monica De Coninck**: Ik wil eerst algemeen zeggen dat ik verantwoordelijkheid heb genomen in heel wat dossiers die al jarenlang worden bediscussieerd. De heer Waterschoot is niet meer aanwezig, maar ik doe het ook voor dit statuut. Ik werk eerst in de wandelgangen omdat ik anders toch geen oplossing vind.

Op federaal niveau heb ik de leiding genomen om het overleg met de deelstaten in dit dossier op te starten. Inmiddels vonden verschillende vergaderingen plaats. Er werd gewerkt aan de hand van knelpuntenvragen die mij door de Gemeenschappen werden bezorgd. Aangezien deze vragen niet alleen over de wet op de arbeidsovereenkomsten en de werkloosheid gingen, maar ook over de cluster sociale zekerheid en in het bijzonder de financiële gevolgen en fiscaliteit heb ik ook vice-eerste minister Onkelinx, staatssecretaris Courard en minister Geens die daarvoor bevoegd zijn bij het overleg betrokken.

U ziet het plaatje al, wij zijn met veel. U hoeft mij niet te geloven. U mag de antwoorden van minister Vandeurzen in het Vlaams Parlement opzoeken. Hij zegt ook dat wij hemel en aarde verzetten.

Tijdens het overleg is duidelijk gebleken dat de wet op de arbeidsovereenkomsten vandaag al een voldoende basis biedt om met de onthaalouders een arbeidsovereenkomst te kunnen sluiten. Ook voor de andere clusters werd al de nodige input bezorgd en besproken. Op alle vragen tot verduidelijking werd door mij en mijn federale collega’s een antwoord gegeven.

Vanwege de Gemeenschappen zijn er dus geen resterende vragen meer, behoudens dat ze nog enkele fiscale simulaties bij minister Geens hebben opgevraagd. Behoudens vergissing werd dit nog niet aan hen bezorgd. Ik ben niet altijd op de hoogte van de laatste nieuwe ontwikkelingen.

Medio september, tijdens de laatste vergadering op mijn beleidscel, heb ik aan de Gemeenschappen dan ook gevraagd het dossier verder intern af te toetsen met hun sociale partners en ons hun definitief standpunt te bezorgen.

Ik heb ondertussen ook informeel met de heer Vandeurzen gepraat, die ook zegt dat niet alle onthaalouders zo tuk zijn op een statuut. Een aantal wil ook geen arbeidscontract. Dat zijn mensen die ooit begonnen zijn

als onthaalouder met een andere finaliteit, namelijk als bijverdienste aanvullend op het loon van de partner. Dat had fiscaal geen consequenties. Als wij nu een andere regeling uitwerken, zal dat er voor een deel van de mensen toe leiden dat hun activiteit op een andere manier bekeken wordt op het vlak van sociale zekerheid en fiscaliteit.

Zodra ik het akkoord heb van alle Gemeenschappen om het volwaardige statuut effectief in te voeren, zal ik een vergadering plannen met mijn federale collega's. Zoals reeds gezegd, zal ik aan de wet op de arbeidsovereenkomst niets hoeven te wijzigen, aan de reglementering inzake werkloosheid uiteraard wel. Ook mijn collega voor Sociale Zaken zal het feit dat er voortaan volwaardige sociale bijdragen betaald zullen worden, moeten inschrijven in haar reglementering.

Vanuit Vlaanderen heb ik vernomen dat er reeds een vergadering werd gepland met de sociale partners en dat er nog een vervolgvergadering komt eind november. Ik ga ervan uit dat de Gemeenschappen tijdens het overleg ook de totale kosten in beeld zullen brengen en, indien noodzakelijk, ook de nodige middelen zullen inschrijven op hun begroting.

Zoals ik steeds heb gedaan, wil ik ook nu nogmaals herhalen dat het bepalen van een federaal toereikend juridisch kader in samenspraak met de Gemeenschappen één zaak is, maar dat het al of niet kunnen realiseren en implementeren van een volwaardig sociaal statuut afhankelijk zal zijn van de wil en de mogelijkheid van de Gemeenschappen om de extra financiële lasten effectief voor hun rekening te nemen. Eventueel zullen wij moeten zoeken naar andere ontwikkelingssystemen, misschien gespreid in de tijd – dat is voor ons zeker bespreekbaar –, om uiteindelijk binnen een bepaald tijdspad naar een volwaardig statuut te evolueren.

Arbeidsrechtelijk is alles dus eigenlijk in orde. Op het vlak van de sociale zekerheid is men bereid om de aanpassingen te doen. Natuurlijk moet men wel het geld hebben om de arbeidscontracten ook te kunnen honoreren.

11.03 **Miranda Van Eetvelde** (N-VA): Mevrouw de minister, u hebt mij overtuigd van de goede intenties en bedoelingen. Ik blijf er natuurlijk op hameren dat het nog steeds urgent is, er rest ons nog een aantal maanden. In het regeerakkoord staat duidelijk dat in overleg met de deelstaten naar een volwaardig statuut moet worden gewerkt. Ik hoop ook dat er in overleg met de deelstaten een volwaardige oplossing gevonden wordt voor iets dat financieel haalbaar is en dat dit er nog vóór het einde van de legislatuur komt.

Als ik de mails bekijk die ik bijna wekelijks krijg van mensen die vragen naar het statuut van de onthaalouders moet ik besluiten dat slechts een minderheid van de onthaalouders geen sociaal statuut verlangt. Ik weet niet of er cijfers over bestaan, maar ik denk dat het over een minderheid gaat.

11.04 Minister **Monica De Coninck**: Ik hoop dat u dan zo eerlijk bent om te verwijzen naar de deelstaten.

11.05 **Miranda Van Eetvelde** (N-VA): Dat zal ik doen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

12 **Vraag van mevrouw Miranda Van Eetvelde aan de minister van Werk over "de gelijkschakeling van het stelsel van loopbaanonderbreking en tijdskrediet" (nr. 20225)**

12 **Question de Mme Miranda Van Eetvelde à la ministre de l'Emploi sur "l'harmonisation du régime d'interruption de carrière et du crédit-temps" (n° 20225)**

12.01 **Miranda Van Eetvelde** (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, in het regeerakkoord vinden wij inzake de loopbaanonderbreking en het tijdskrediet de volgende passage: "Na deze eerste fase zal het loopbaanonderbrekingstelsel geleidelijk met dat van het tijdskrediet worden gelijkgeschakeld. Deze gelijkschakeling moet in 2020 rond zijn. Deze wijzigingen zullen met de deelstaten worden overlegd, rekening houdend met de overdracht van deze bevoegdheid in het kader van de zesde staatshervorming."

In antwoord op een eerdere vraag die ik u hierover stelde, gaf u aan dat het dossier ter onderhandeling voorlag bij het Gemeenschappelijk Comité voor alle overheidsdiensten, waar op 29 maart 2013 beslist werd een werkgroep samen te stellen teneinde alle implicaties van de voorgestelde hervorming te onderzoeken,

onder meer de budgettaire impact ervan. Een eerste vergadering vond plaats op 18 juni. Bovendien zouden er nog steeds wijzigingen kunnen worden aangebracht aan de voorgestelde hervorming op basis van het sociaal overleg.

Mijn vragen zijn de volgende.

Wat is de stand van zaken van de gelijkschakeling van het stelsel van de loopbaanonderbreking en dat van het tijdskrediet? Welke vorderingen zijn er geboekt in het Gemeenschappelijk Comité?

Welke vorderingen zijn geboekt in de werkgroep die de implicaties van de hervorming onderzoekt? Wat zijn de budgettaire implicaties voor het federaal niveau en voor de afzonderlijke Gewesten, rekening houdend met de nakende regionalisering?

Zijn er ondertussen wijzigingen aangebracht aan het initieel voorstel ter hervorming, na de onderhandelingen met de sociale partners? Zo ja, welke wijzigingen? Wat zijn de modaliteiten inzake de toegangsvoorwaarden, de duurtijd, de motieven en de uitkering?

Wanneer zal de gelijkschakeling worden voltooid? Wat is het geplande tijdsplan?

12.02 Minister **Monica De Coninck**: Mijnheer de voorzitter, na een eerste vergadering op 18 juni 2013 is deze werkgroep onder leiding van de staatssecretaris voor Ambtenarenzaken niet meer bijeengekomen. Bijgevolg zijn er nog geen concrete wijzigingen aangebracht in het initieel voorstel tot hervorming van het stelsel van loopbaanonderbreking.

De budgettaire impact van deze hervorming en het effect ervan op de potentiële instroom moeten eveneens nog onderzocht worden door de werkgroep, alsook de implicaties voor het federaal niveau en voor de afzonderlijke Gewesten.

Dit is alles wat ik daarover kan zeggen.

12.03 **Miranda Van Eetvelde** (N-VA): Mevrouw de minister, de groots aangekondigde gelijkschakeling begint stilaan op een lijdensweg te lijken. Een tijdje geleden communiceerde men dat zij snel een feit zou zijn, waarna de vakbonden de werknemers opriepen nog snel van het gunstige regime van loopbaanonderbreking te genieten alvorens het strenger zou worden. Zoveel maanden later staan wij echter geen stap verder. Uw teksten waren klaar, maar alles kwam stil te liggen doordat de implicaties grondig onderzocht moesten worden. Er werd een werkgroep opgericht, maar maanden later staan wij duidelijk nog even ver.

Zo'n aankondigingbeleid waarvan de uitvoering lang op zich laat wachten zorgt enkel voor onzekerheid bij de werkgevers en de werknemers. Dat is geen goede zaak.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

13 **Vraag van mevrouw Miranda Van Eetvelde aan de minister van Werk over "de door de regering opgelegde besparingen bij de uitbetalingsinstellingen voor werkloosheid" (nr. 20344)**

13 **Question de Mme Miranda Van Eetvelde à la ministre de l'Emploi sur "les économies imposées par le gouvernement aux organismes de paiement des allocations de chômage" (n° 20344)**

13.01 **Miranda Van Eetvelde** (N-VA): Mevrouw de minister, in het kader van de besparingsmaatregelen die de regering oplegde in 2012 dienden zowel de openbare instellingen van sociale zekerheid als de diverse zogenaamde partners van de sociale zekerheid te besparen op onder meer hun werkingsmiddelen.

Uit een audit van het Rekenhof, zoals opgenomen in Boek 2013 over de Sociale Zekerheid, blijkt dat de verschillende partners de vooropgestelde besparingsdoelstellingen realiseerden. Alleen de uitbetalingsinstellingen voor werkloosheid bleven sterk onder de vooropgestelde doelstelling.

Mevrouw de minister, kunt u duiding geven bij de bevindingen van het Rekenhof? Klopt het door het Rekenhof genoemde bedrag, namelijk dat er slechts 0,5 miljoen euro is gerealiseerd van de geplande

besparing van 2,6 miljoen euro? Zo ja, wordt er van de uitbetalingsinstellingen alsnog een inspanning verwacht? Kunt u meer duiding geven over de gerealiseerde inspanningen per uitbetalingsbureau?

13.02 Minister **Monica De Coninck**: De regering heeft voor de private uitbetalingsinstellingen voor 2012 een besparing van 2,6 miljoen euro opgelegd. Deze besparingen zijn verrekend in de voorschotten die de private uitbetalingsinstellingen van de RVA voor het betrokken dienstjaar hebben ontvangen.

Aangezien er met een verrekening in de voorschotten werd gewerkt, moet er ook een eindafrekening volgen.

De cyclus van het nazicht van de maandelijkse betalingen door de uitbetalingsinstellingen, de verificatieprocedure, heeft een looptijd van 15 maanden. Pas na verloop van die termijn kunnen resultaten getotaliseerd worden en zijn de resultaten per uitbetalingsinstelling bekend.

In 2014, wanneer alle parameters van de berekeningsformule voor de administratiekosten voor 2012 bekend zijn, zal met de uitbetalingsinstellingen worden afgerekend voor het dienstjaar 2012.

De besparing van 2,6 miljoen euro is onvoorwaardelijk en zal naar aanleiding van deze definitieve afrekening van de administratiekosten voor 2012 worden verrekend in de definitieve administratiekosten voor 2012.

De besparing van 2,5 miljoen euro zal bijgevolg wel degelijk worden behaald, omdat ze dit op voorhand niet meer krijgen. Er wordt dus gewoon minder gegeven in het voorschot.

Men moet beseffen dat de regelgeving ingewikkelder is geworden en dat men veel meer werk heeft. Ik kan u verzekeren dat de berekeningen voor de degressiviteit niet gemakkelijk zijn.

13.03 **Miranda Van Eetvelde** (N-VA): Mevrouw de minister, ik dank u voor het antwoord. Wij hebben dus nog niet alle gegevens daaromtrent. In een tijd dat iedereen moet besparen bij de overheid en meewerkende instellingen uit de sociale zekerheid, slagen die uitbetalingsinstellingen voor sociale zekerheid erin om dat niet te doen.

13.04 Minister **Monica De Coninck**: Ze krijgen minder geld. We betalen hen gewoon minder uit in het voorschot. Er wordt bespaard.

Als ik u 20 euro zakgeld per maand geef en beslis om daarop te besparen à rato van 2 euro per maand en u dus 18 euro per maand geef, dan heb ik bespaard, want u krijgt het zelfs niet. Er is dus bespaard, ze hebben het gewoon niet gehad.

13.05 **Miranda Van Eetvelde** (N-VA): Ik heb mij gebaseerd op hetgeen in de audit van het Rekenhof staat.

13.06 Minister **Monica De Coninck**: Het Rekenhof is altijd juist.

13.07 **Miranda Van Eetvelde** (N-VA): Welja, ik ga er toch vanuit dat dit juist is. Als ik zie dat er eigenlijk nog maar een half miljoen gerealiseerd is bij de geplande besparingen van 2,6 miljoen euro, dan denk ik dat de effectieve besparing een stuk lager ligt dan de begrote besparing.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

14 **Question de M. Damien Thiéry à la ministre de l'Emploi sur "l'assujettissement à la sécurité sociale du personnel d'ambassade sans statut diplomatique" (n° 20281)**

14 **Vraag van de heer Damien Thiéry aan de minister van Werk over "de onderwerping aan de sociale zekerheid van ambassadepersoneel dat niet de diplomatieke status heeft" (nr. 20281)**

14.01 **Damien Thiéry** (FDF): Monsieur le président, madame la ministre, interrogée en juillet dernier au Sénat sur la problématique du refus par l'ONEM de l'octroi d'un congé parental au personnel des ambassades étrangères et du SHAPE, vous aviez répondu être au courant de cette problématique. Vous aviez alors précisé que votre département examinait de quelle façon la réglementation pouvait être ajustée afin de résoudre ce problème le plus rapidement possible.

Le non-respect de la directive 2010/18/UE du Conseil du 8 mars 2010 portant application de l'accord-cadre révisé sur le congé parental n'est pas le seul problème en ce qui concerne les droits sociaux du personnel d'ambassade sans statut diplomatique. Ainsi, un arrêt de la Cour du travail de Bruxelles du 9 janvier 2013 a confirmé la compétence des juridictions belges pour connaître des conditions d'engagement, de travail et de licenciement du personnel d'ambassade n'ayant pas le statut diplomatique ainsi que l'assujettissement de ce personnel à la sécurité sociale.

Madame la ministre, pouvez-vous me communiquer les conclusions de votre département quant à la manière d'octroyer un congé parental au personnel des ambassades étrangères et du SHAPE? Le cas échéant, dans quels délais cette réglementation pourra-t-elle entrer en vigueur? En effet, je sais qu'il y a malheureusement toujours un laps de temps important dont il faut tenir compte dans ce genre de mise en application. Pouvez-vous me faire connaître les mesures envisagées afin de mettre en conformité les ambassades avec les droits en matière de sécurité sociale dans notre pays?

14.02 **Monica De Coninck**, ministre: Monsieur le président, cher collègue, mon département prépare actuellement une adaptation de la réglementation en question afin de prévoir une solution à cette lacune. Ce projet de texte est actuellement en phase de consultation obligatoire.

En ce qui concerne la sécurité sociale, je peux vous dire que les membres du personnel concerné (SHAPE et ambassades) pourront, comme les autres travailleurs, bénéficier des allocations d'interruption et des assimilations découlant de la sécurité sociale.

Pour terminer, je voudrais ajouter que je crois savoir que l'avis du Conseil d'État a été demandé.

14.03 **Damien Thiéry** (FDF): Monsieur le président, madame la ministre, je vous remercie pour votre réponse, même si j'aurais souhaité que vous me donniez un délai plus précis.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

15 **Samengevoegde vragen van**

- mevrouw Zuhail Demir aan de minister van Werk over "het eenheidsstatuut" (nr. 20259)

- mevrouw Nahima Lanjri aan de minister van Werk over "de uitzonderingen op het eenheidsstatuut" (nr. 20484)

15 **Questions jointes de**

- Mme Zuhail Demir à la ministre de l'Emploi sur "le statut unique" (n° 20259)

- Mme Nahima Lanjri à la ministre de l'Emploi sur "les exceptions au statut unique" (n° 20484)

15.01 **Zuhail Demir** (N-VA): Mevrouw de minister, in juli hebt u enkele algemene lijnen van het eenheidsstatuut voorgesteld. Een voorstel van oplossing heeft betrekking op twee van de tien verschilpunten: de carensdag en de opzegtermijnen. Belangrijke dossiers zoals de paritaire comités, de loonvorming en de extralegale pensioenen maken geen deel uit van het akkoord. Deze dossiers zijn uitgesteld. Vanuit bepaalde sectoren hoor ik verontrustende signalen omtrent de opzegtermijnen. Het is mijn bezorgdheid dat er toch een discriminatie zal blijven. Concreet heb ik het dan over de bouwsector.

15.02 Minister **Monica De Coninck**: Steunt u dat?

15.03 **Zuhail Demir** (N-VA): Neen, ik probeer het mij enkel voor te stellen. Op een bouwwerf, waar ook bouwvakkers en elektriciens werken, vallen beide werknemers onder het nieuwe statuut toch onder verschillende opzegtermijnen.

Zijn er nog andere sectoren waar deze discriminatie blijft bestaan?

Dat is een algemene bezorgdheid. Het arrest van het Grondwettelijk Hof zegt heel duidelijk dat de discriminatie moet worden weggewerkt. Dat is de eerste ambitie. Er mogen geen nieuwe discriminaties meer bijkomen.

Wanneer komt u met de teksten naar het Parlement? Mogen wij u nog voor de kerstvakantie verwachten?

15.04 Nahima Lanjri (CD&V): Mevrouw de minister, ik heb een vraag in verband met een aspect van het bereikte akkoord. Het is al toegelicht want voor de zomer hebben wij dat uitgebreid besproken in de commissie.

Er zijn overgangsbepalingen en uitzonderingen in opgenomen met betrekking tot de opzegperiode. Zo is er een verkorte opzeg voor arbeiders vanaf een jaar anciënniteit. Voor die groep is er een tijdelijke overgangsmaatregel tot 31 december 2017. De sectoren die daar onder vallen krijgen de kans om geleidelijk aan te evolueren naar het nieuwe eengemaakte statuut.

Daarnaast is er in het akkoord voorzien dat er voor anderen een structurele uitzondering is van onbepaalde duur voor werknemers die voldoen aan een aantal criteria die gewoonlijk werkzaam zijn op tijdelijke en mobiele werkplaatsen, geen vaste plaats van tewerkstelling hebben, een verkorte opzeg genoten hebben moest men op 31 december 2013 ontslagen zijn. Dat gaat voornamelijk over arbeiders uit paritair comité 124 bouwbedrijf beperkt tot het werfpersonnel.

Op een vraag die collega Vercamer u heeft gesteld, hebt u geantwoord dat ook de structurele uitzonderingen op geregelde tijdstippen geëvalueerd zullen moeten worden met als doel na te gaan of de uitzonderingen nog verantwoord zijn. U besloot uw antwoord met te vermelden dat het immers niet uw bedoeling is om de uitzondering voor eeuwig en altijd te behouden.

Ik heb een vraag met betrekking tot de afgesproken evaluatie. Hoe zal de evaluatie van die structurele uitzonderingen georganiseerd worden? Welke partijen zitten er mee aan tafel? Zal die evaluatie gebeuren op vastgelegde momenten? Voorziet u die bijvoorbeeld om het jaar, om de twee jaar of om de vijf jaar? Hoe wil u dat evalueren? Zal dat ook opgenomen worden in de wettekst die momenteel voorgelegd is? Zullen de sociale partners de kans krijgen om de modaliteiten van de evaluatie mee te bepalen of hebt u de modaliteiten van de evaluatie en de te onderzoeken elementen zelf al bepaald?

15.05 Minister Monica De Coninck: Ik wil voorafgaandelijk een beschouwing geven. We zijn de straat nog aan het uittekenen en aanleggen. We zijn nog niet aan de discussie over de kleur van de stenen begonnen.

15.06 Nahima Lanjri (CD&V): Dat kan belangrijk zijn. (...) (geen micro)

15.07 Minister Monica De Coninck: Na een discussie van dertig jaar zijn we nog altijd bezig om de grote lijnen vast te leggen. Dat was blijkbaar al bijzonder moeilijk. Ik ben ook zo begonnen en ook ik vroeg mij af hoe men daar nu zo lang over kon discussiëren. Wel, u moet eens het veld opgaan. Het is een mijnenveld.

Ik zal blij zijn als wij door de eerste fase geraken.

Het advies van de Raad van State moet worden bekeken. Wij zullen nog een aantal zaken moeten aanpassen. Dan moet ik daarmee naar de regering. Daarna komen wij terug naar hier. Dat is geen enkel probleem.

Dan kom ik tot de concrete vragen. De eerste vragen waren van mevrouw Demir.

De regering heeft de sociale partners gevraagd om de timing na te leven die ze hebben vastgelegd. Wij hebben gevraagd om dat te doen voor alle andere domeinen waar een harmonisering noodzakelijk is voor 31 december.

Ik hoor dat de NAR en de Groep van Tien koortsachtig werken. Ik bedoel dat niet cynisch. Zij werken daar blijkbaar heel hard, dag en nacht. Zij hebben nog nooit zo veel werk gehad, omdat ik zo veel vragen stel en iedereen opjaag. Zij zijn zich daar dus wel bewust van het dwingende tijds kader. Zij hebben inderdaad tot 31 december de tijd om daarover uitspraken te doen.

Wij gaan ervan uit dat die partners zelf in staat zijn om een aantal knopen door te hakken. Ik heb al gezegd dat wij de zwaarste zaken hebben getrancheerd. Dan moeten zij ook verantwoordelijkheid nemen voor de rest. Er zijn onder meer heel wat discussies geweest over de motiveringsplicht en hoe men dat bij ontslag ging invullen.

Ik hoor, want mijn medewerkers volgen die discussies mee, dat ze wel zullen landen, maar dat vraagt toch al

een aantal namiddagen om daarover te praten.

Voor de toekomstige akkoorden is het voorbarig om nu reeds stelling in te nemen en te onderzoeken of een regeringstussenkomst noodzakelijk is. Wij hebben met betrekking tot de motiveringsplicht uitdrukkelijk gezegd dat men op tijd een uitspraak moet doen. Anders zullen wij beslissen. Wij hebben dat ook zo gedaan voor het eenheidsstatuut. Ik ben ook daar dus in blijde verwachting.

Mevrouw Lanjri, u had een vraag over de uitzondering voor werknemers die werken op tijdelijke en mobiele werkplaatsen.

Die moeten natuurlijk voldoen aan een aantal voorwaarden.

Wij hebben in de wet inderdaad niet gezegd dat die uitzondering in de tijd is beperkt. Wel hebben we in de Memorie van Toelichting gezegd dat er op regelmatige tijdstippen evaluatie moet plaatsvinden en dat de sociale partners stappen kunnen zetten om, doorheen de tijd, tot een definitieve regeling te evolueren. Zij moeten zelf uitmaken wanneer er geëvalueerd wordt en ook wanneer zij de opzeggingstermijnen eventueel in een ander sectoraal akkoord willen verhogen om tot een algemene regeling te komen. Dat staat dus heel duidelijk in de Memorie van Toelichting.

15.08 Nahima Lanjri (CD&V): Wanneer... (*microfoon niet ingeschakeld*)

15.09 Minister Monica De Coninck: *First things first* in dit dossier. Wij hebben nu een compromis bereikt. Ik stel voor dat we eerst dat compromis uitvoeren. Het lijkt de staatshervorming wel: eerst uitvoeren. Daarna zullen we bekijken – het hangt ook heel sterk af van de economische context – in welke mate zij al dan niet snel evolueren.

Er is nog een tweede belangrijk element dat heel vaak wordt vergeten. De afschaffing kan ook niet van de ene op de andere dag gebeuren. Dat geldt voor alle sectoren, maar de bouwsector stond daar het verst van af. Langs de andere kant had en heeft die sector het grootste fonds voor bestaanszekerheid.

Als we dat nakijken, gewoon in centen, dan maakt het niet zoveel uit. In de bouw zijn er namelijk niet veel werklozen, maar wie in de bouwsector werkloos is, krijgt een enorm bedrag boven op zijn werkloosheidsvergoeding, vergelijkbaar met de havenarbeiders, vanuit het fonds voor bestaanszekerheid.

Wanneer het vooropzegstelsel aangepast wordt aan dat van de andere sectoren, moet er met dat fonds voor bestaanszekerheid iets gedaan worden. De afbouw van het ene en de opbouw van het andere, is een tijdsplan dat de sociale partners moeten uitwerken.

15.10 Nahima Lanjri (CD&V): Mevrouw de minister, u weet dat er op het terrein ongerustheden bestaan. Misschien zou het al helpen als er perspectief zou worden geboden of duidelijkheid zou zijn omtrent die evaluatie, om effectief te komen tot meer eensgezindheid.

Het fonds voor bestaanszekerheid ken ik wel, maar dat weegt niet op tegen de langere opzegtermijn. Als u dat eens uitrekent, dan zult u merken dat het voor velen niet tegen elkaar opweegt. Ik geef u gelijk als u zegt dat het fonds mee in rekening mag worden genomen, maar het is niet voldoende. Er moet dus toch enige duidelijkheid in gecreëerd worden. Het volstaat niet om dat in een Memorie van Toelichting te vermelden, want dat is onvoldoende duidelijk.

15.11 Minister Monica De Coninck: Mevrouw Lanjri, in de bouwsector moet men tegenwoordig zijn best doen om 'aan den dop' te staan.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

De **voorzitter:** Vraag nr. 20282 van de heer Deseyn wordt uitgesteld.

Wij komen aan de vraag van mevrouw Nahima Lanjri over de aanspraak van EU-burgers op werkloosheidsuitkeringen op basis van buitenlandse tewerkstelling, vraag nr. 20248.

15.12 Nahima Lanjri (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik had een vraag ingediend en graag had ik gezien dat ik eerst mijn vraag had kunnen stellen, om daarna een bespreking over de procureurs-generaal te houden. Dan kan ik iets doen met het antwoord op mijn vraag. Er is nu een bespreking geweest, maar er is geen integraal verslag van mijn vraag, noch van het antwoord op mijn vraag. Het enige wat volgens de regels, die ik ook niet kende, kan gebeuren, is ...

De **voorzitter**: U kunt de vraag omzetten in een schriftelijke vraag en dan kunt u het antwoord krijgen.

15.13 Nahima Lanjri (CD&V): Toch zou ik mijn vraag willen stellen. Staat u mij dat toe? De minister heeft nu ook een antwoord op een aantal opmerkingen die wij toen hebben besproken.

De **voorzitter**: Nu?

15.14 Nahima Lanjri (CD&V): Ik zou toch mijn vraag willen stellen, omdat er toen geen verslag was.

De **voorzitter**: Was er geen verslag van de discussie?

15.15 Nahima Lanjri (CD&V): Blijkbaar was er geen verslag, wat ik ook niet wist. In het andere geval zou ik mijn vraag hebben laten vallen.

Mijnheer de voorzitter, indien u bereid bent een volledig verslag te laten maken, wil ik mijn vraag laten vallen.

De **voorzitter**: U bedoelt een verslag met het antwoord op uw vraag.

15.16 Nahima Lanjri (CD&V): Ik bedoel een volledig verslag.

De **voorzitter**: Wij kunnen dat doen.

15.17 Nahima Lanjri (CD&V): In dat geval laat ik mijn vraag nu vallen. Het bandje van de bespreking wordt uitgetikt, zodat er een verslag van de bespreking is. Ik kan vervolgens op bedoeld verslag terugvallen en de volgende keer over een specifiek punt een bijkomende vraag stellen. Het gaat desgevallend niet om een algemene vraag. Ik wil in dat geval echter wel een verslag.

Komt er een verslag?

De **voorzitter**: Wij zullen dat doen.

15.18 Nahima Lanjri (CD&V): Er komt een letterlijk verslag van de commissievergadering met alle uiteenzettingen. Het was immers een heel boeiende discussie.

De **voorzitter**: Wij moeten het antwoord nog krijgen.

15.19 Nahima Lanjri (CD&V): In het verslag komt meer dan mijn vraag en het antwoord erop. Het omvat ook de uiteenzetting van de minister en de uiteenzetting van de andere leden. Het is belangrijk dat alles in het verslag komt. De minister heeft toen meer uiteengezet dan louter het antwoord dat haar diensten hadden voorbereid.

15.20 Minister Monica De Coninck: Ik zeg altijd te veel.

De **voorzitter**: Wij zullen een proces-verbaal maken.

15.21 Nahima Lanjri (CD&V): Mevrouw de minister, uw uitgebreide antwoord was goed. Ik had er geen problemen mee.

15.22 Minister Monica De Coninck: Dat kan niet van iedereen worden gezegd.

15.23 Nahima Lanjri (CD&V): Ik zal het hierbij houden. Ik laat de vraag vallen. Ik zal het verslag eerst

nalezen. Indien het nodig is, zal ik vervolgens nog een paar kleine vraagjes stellen.

16 Question de M. Josy Arens à la ministre de l'Emploi sur "la validité du stage d'insertion" (n° 20347)

16 Vraag van de heer Josy Arens aan de minister van Werk over "de geldigheid van de instapstage" (nr. 20347)

16.01 Josy Arens (cdH): Monsieur le président, madame la ministre, je suis interpellé par une personne qui vient de terminer ses études en Belgique et qui souhaite partir à l'étranger pour y décrocher un emploi.

Les services du Forem et de l'ONEM viennent de l'avertir que le délai de son stage d'insertion serait prolongé de la durée pendant laquelle elle se trouvera à l'étranger. Elle se rend pourtant dans un pays dans lequel elle a effectué son stage durant ses études et ce, en vue d'y trouver un emploi. Elle est disposée à fournir aux services compétents des preuves de sa recherche d'emploi car tel est son souhait de pouvoir travailler dans ce pays.

Madame la ministre, quelle est votre position face à cette situation? Pourriez-vous envisager de considérer une période de recherche d'emploi à l'étranger comme faisant partie du stage d'insertion?

16.02 Monica De Coninck, ministre: Monsieur le président, monsieur Arens, je vous confirme qu'une période de séjour à l'étranger ne peut être prise en considération pour l'accomplissement du stage d'insertion professionnelle, même si le jeune déclare avoir l'intention d'y chercher du travail.

D'une part, l'assurance chômage belge est articulée autour du principe que le travailleur doit résider effectivement en Belgique. Cette condition est requise dans les différents domaines de la réglementation du chômage et se traduit notamment par l'obligation d'être disponible pour le marché de l'emploi belge et par les différentes procédures d'activation du comportement de recherche d'emploi auxquelles sont, à présent, soumis les jeunes travailleurs en stage d'insertion professionnelle.

D'autre part, seules certaines journées sont prises en considération pour l'accomplissement de ce stage d'insertion professionnelle. Ainsi, la réglementation du chômage prévoit que les journées situées dans une période de séjour à l'étranger ne peuvent être prises en considération que si elles ont pour objectif de suivre un stage qui accroît les possibilités d'insertion sur le marché de l'emploi, pour autant que ce stage soit accepté par le directeur du bureau du chômage compétent. Le séjour à l'étranger en vue d'y chercher du travail n'entre pas dans cette catégorie.

Enfin, il est à remarquer que les technologies actuelles (internet, mails, vidéoconférence, etc.) permettent de prospecter le marché du travail étranger depuis la Belgique et d'éviter ainsi de longs séjours à l'étranger en concentrant différents rendez-vous professionnels à l'étranger sur de courtes périodes.

16.03 Josy Arens (cdH): Madame la ministre, je vous remercie. J'aurais souhaité que ce soit pris en considération, mais je crois que votre réponse ne ferme pas toutes les portes. J'étudierai cela en profondeur. J'aimerais disposer de votre réponse écrite, madame la ministre.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

17 Vraag van mevrouw Miranda Van Eetvelde aan de minister van Werk over "het kwaliteitscharter voor dienstenchequebedrijven" (nr. 20436)

17 Question de Mme Miranda Van Eetvelde à la ministre de l'Emploi sur "la charte qualité pour les entreprises de titres-services" (n° 20436)

17.01 Miranda Van Eetvelde (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, in 2009 werd via een wetswijziging bepaald dat een kwaliteitscharter voor dienstenchequebedrijven kan worden gedefinieerd bij koninklijk besluit. Het zou de arbeidsvoorwaarden van de werknemers moeten verbeteren en de respectieve verplichtingen van ondernemingen en gebruikers preciseren.

De uitvoering ervan werd reeds enkele jaren geleden door toenmalig minister van Werk Milquet, aangekondigd, maar dit vond voorsnog niet plaats. In het Boek 2013 over de Sociale Zekerheid stelt het

Rekenhof vast dat op de datum van afsluiting het KB, dat het kwaliteitscharter bepaalt, nog niet werd gepubliceerd.

Ik had graag een stand van zaken gekregen, betreffende het koninklijk besluit. Zal het kwaliteitscharter worden gedefinieerd vóór het einde van de huidige legislatuur en dus vóór de regionalisering van het stelsel? Wat zal de inhoud van dit KB zijn?

17.02 Minister **Monica De Coninck**: Mijnheer de voorzitter, via de wet van 30 december 2009 heeft de toenmalige regering een wettelijke basis ingevoerd om een kwaliteitshandvest voor dienstenchequebedrijven uit te werken. De bedoeling was een kwaliteitsstandaard te bepalen voor de betrokken ondernemingen. In de praktijk is de uitvoering van een kwaliteitshandvest, dat werkbaar is voor de ondernemingen en dat kan worden gecontroleerd door de overheid, zeer moeilijk te realiseren.

Daarom heb ik een aantal maatregelen genomen die, al dan niet rechtstreeks, een invloed hebben op de kwaliteit van de arbeid en de dienstverlening in de dienstenchequebedrijven. Zo heb ik de verplichting ingevoerd om bij de erkenningsaanvraag een ondernemingsplan toe te voegen. Dit ondernemingsplan moet zijn goedgekeurd door een erkende boekhouder.

Daarnaast dient de onderneming die wordt erkend een borgsom te betalen van 25 000 euro bij de opstart van haar activiteiten.

Verder gebeurt een inhouding van 5 euro per ingediende cheque bij ondernemingen die schulden hebben bij de RSZ, de fiscus of de RVA.

Ten slotte denk ik nog aan het resterende budget van het Opleidingsfonds dienstencheques dat sinds 1 oktober wordt gebruikt voor de opleiding van aangeworven werknemers die behoren tot de doelgroep van de 60 %-maatregel.

Gezien de nakende regionalisering van het stelsel zal ik geen verdere initiatieven nemen. Door maatregelen te nemen die direct in werking zijn getreden, stellen wij vast dat de sector een beweging kent naar meer professionalisering. De maatregelen hebben dus een effect. Wij stellen vast dat heel wat bedrijven, die eigenlijk niet goed werkten, verdwijnen en dat wij veel minder aanvragen krijgen van bedrijven, dikwijls vanuit het buitenland, om op te starten.

17.03 **Miranda Van Eetvelde** (N-VA): Het kwaliteitscharter komt er dus niet? Nochtans had men het vier jaar geleden al aangekondigd.

17.04 Minister **Monica De Coninck**: (...) (*geen micro*)

17.05 **Miranda Van Eetvelde** (N-VA): Ik vind dit jammer want het is de zoveelste keer dat een effectieve uitvoering op zich laat wachten of gewoon wegvalt.

17.06 Minister **Monica De Coninck**: Hierop wil ik toch wel eens antwoorden. Mijn voorganger was minister Milquet.

17.07 **Miranda Van Eetvelde** (N-VA): Ja.

17.08 Minister **Monica De Coninck**: Ik vind dat uw partij altijd kritiek geeft op het feit dat minister Milquet heel wat charters maakt.

17.09 **Miranda Van Eetvelde** (N-VA): Ja.

17.10 Minister **Monica De Coninck**: Welnu, een charter is gewoon een engagement. In plaats van een charter, een engagement, hebben wij nu concrete maatregelen afgesproken die de kwaliteit wellicht effectief hebben verbeterd. Het is geen charter waarin iedereen plechtig op zijn communiezieltje belooft om goed te zullen werken, maar waarna nooit wordt nagegaan of er resultaten zijn.

17.11 **Miranda Van Eetvelde** (N-VA): Dan moet het volgens mij ook niet worden aangekondigd.

17.12 Minister **Monica De Coninck**: (...) (*geen micro*)

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

18 Vraag van mevrouw **Miranda Van Eetvelde** aan de minister van Werk over "de studie inzake de kostprijs van de verlenging van de beroepsinschakelingstijd" (nr. 20437)

18 Question de Mme **Miranda Van Eetvelde** à la ministre de l'Emploi sur "l'étude relative au coût de l'allongement du stage d'insertion professionnelle" (n° 20437)

18.01 **Miranda Van Eetvelde** (N-VA): Vanaf 1 januari 2012 werd de beroepsinschakelingstijd verlengd tot 310 dagen. De inschakelinguitkering zal slechts voor maximaal 36 maanden worden toegekend. De geraamde besparing door deze maatregelen bedroeg in 2012 131 miljoen euro, waarvan 81 miljoen euro voor de verlenging van de inschakelingstijd.

In zijn Boek van de Sociale Zekerheid stelt het Rekenhof dat de verlenging van de inschakelingstijd heet geleid tot een toename van het aantal uitkeringen door de OCMW's. Om de juiste kostprijs te bepalen is een studie gepland in het najaar, waarbij de gegevens van de RVA zullen worden vergeleken met de gegevens van de POD Maatschappelijke Integratie.

Hoe hoog is de effectieve besparing die in 2012 gerealiseerd werd, opgesplitst per maatregel? Wat is de verwachte besparing voor 2013 en 2014?

Wanneer zal de studie worden afgerond? Wordt zij uitgevoerd in uw opdracht of in opdracht van de staatssecretaris die de voogdij heeft over de POD Maatschappelijke Integratie?

Welke elementen zullen in deze studie worden onderzocht? Zullen de leden van de commissie voor de Sociale Zaken na afronding van de studie inzage krijgen?

(Ingevolge een technisch mankement ontbreekt een deel van de digitale geluidsopname. Voor de antwoorden van de minister steunt het verslag uitzonderlijk op de teksten die de minister heeft overhandigd.)

18.02 Minister **Monica De Coninck**: Mevrouw Van Eetvelde, de hervorming van het stelsel van wachtuitkeringen naar het stelsel van de beroepsinschakelinguitkeringen resulteerde in 2012, door de verlenging van de beroepsinschakelingstijd met drie maanden, in een besparing die initieel begroot werd op 81 miljoen euro. De beperking in de tijd van de inschakelinguitkeringen zal pas in 2015 effect sorteren.

Wat de verlenging van de wachttijd met drie maanden betreft, blijkt dat in 2012 31 299 personen zijn ingestroomd in het statuut van werkzoekende UVW's na studie.

De minderuitgave voor 2012 wordt nu uiteindelijk geraamd op 31 299 x 19,6 euro x 26 dagen x 3 maanden, wat gelijk is aan 47,8 miljoen euro. Voor 2013 en 2014 wordt een identieke besparing verwacht.

Het regeerakkoord voorziet in een budgettaire tegemoetkoming voor de OCMW's indien de maatregelen die genomen werden in het raam van de werkloosheidsreglementering voor die instellingen een bijkomende last betekenen.

In het raam van de uitvoering van dat akkoord hebben verschillende contacten plaatsgevonden tussen de RVA, de POD Maatschappelijke Integratie, de KSZ en de kabinetten van Arbeid en Maatschappelijke Integratie. De bedoeling van die contacten is om enerzijds ex ante de impact van de maatregelen vanaf 2012 te ramen, zodat hiermee rekening gehouden kan worden bij de opmaak van de begroting, en anderzijds ex post te berekenen wat de reële impact van de maatregelen is.

De studie waarnaar het Rekenhof verwijst, betreft een eerste oefening voor de bepaling ex post van de impact van de verlenging van de beroepsinschakelingstijd met drie maanden in 2012. Die oefening werd uitgevoerd door de KSZ door middel van een koppeling van bestanden van de RVA met bestanden van de POD Maatschappelijke Integratie. Daaruit bleek dat de meerkosten voor de OCMW's in 2012 540 000 euro zouden bedragen.

Eerder werd in een oefening ex ante uitgegaan van gebudgetteerde meerkosten van 2,9 miljoen euro voor de OCMW's in 2013 en eveneens in 2014. Een latere evaluatie met alle betrokken actoren moet uitmaken of een ex post raming herhaald moet worden voor 2013 en 2014.

Samen met mijn collega bevoegd voor Maatschappelijke Integratie volg ik de problematiek op de voet op. Wij zullen niet nalaten de nodige maatregelen te nemen teneinde het regeerakkoord correct uit te voeren.

18.03 **Miranda Van Eetvelde** (N-VA): Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord.

Ik ben zelf ook zeer benieuwd naar het resultaat van die studie. Ik heb zelf ook al eens een evaluatie gemaakt van de hervorming, op basis van de cijfers van de RVA. Daaruit blijkt voor mij dat het effect beperkt is, net als de besparing. Ik ben dan ook zeer benieuwd naar de cijfers over de doorstroming naar de sociale bijstand. Ik veronderstel dat wij te gepasten tijde inzage in de studie zullen krijgen.

18.04 Minister **Monica De Coninck**: (*microfoon niet ingeschakeld*).

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

19 **Vraag van mevrouw Zuhel Demir aan de minister van Werk over "de nieuwe maatregelen inzake tijdelijke werkloosheid" (nr. 20518)**

19 **Question de Mme Zuhel Demir à la ministre de l'Emploi sur "les nouvelles mesures en matière de chômage temporaire" (n° 20518)**

19.01 **Zuhel Demir** (N-VA): Mevrouw de minister, u hebt een aantal maatregelen ingevoerd in verband met de tijdelijke werkloosheid, waar ik ook wel achtersta. Het gaat dan over het opleidingsplan en het vergoedingspercentage, dat werd opgetrokken tot 75 % voor de dagen dat de tijdelijke werkloze een opleiding volgt.

Kunt u reeds zeggen wat het effect is van die nieuwe maatregelen inzake de tijdelijke werkloosheid?

De sociale partners zouden een aantal concrete voorstellen doen, onder andere met betrekking tot de schoolbelcontracten. Hebben de sociale partners voorstellen gedaan? Zoniet, gaat u dan zelf initiatieven nemen?

19.02 Minister **Monica De Coninck**: Mevrouw Demir, ik weet dat u een mannetje hebt in de Nationale Arbeidsraad. Waarschijnlijk kan hij daarop beter antwoorden dan ik, want u weet dat u steeds eerder geïnformeerd bent dan ik, want aan mij moeten ze dat op een officiële manier sturen en aan u is het informeel.

De maatregel die ervoor moet zorgen dat werkgevers bij een hoge frequentie van tijdelijke werkloosheid om economische redenen hun werknemers opleidingsmogelijkheden bieden, is tot op vandaag niet operationeel. Soms zijn de sociale partners het eens over zaken waarmee ik het niet eens ben. De ene wil namelijk niet hebben dat er vorming moet worden gevolgd en de andere wil het niet organiseren, maar ze willen wel incasseren bij tijdelijke werkloosheid om economische redenen.

Die ontwerp teksten liggen voor advies bij de NAR. Zodra ik het gevraagde advies krijg, zal ik de nodige verdere stappen zetten, zodat die maatregel ook effect zal hebben. Ik zeg u dus met spijt in het hart dat ik nog geen resultaat kan meedelen.

In verband met het vergoedingspercentage van de tijdelijke werklozen, in het kader van de besteding van de welvaartsenveloppe zijn er afspraken gemaakt met de sociale partners. Alle tijdelijke werklozen, ongeacht hun gezinssituatie, worden vandaag vergoed aan 70 % van het gederfde, geplafonneerde loon.

In verband met de vorming, of in 2012 de globale inspanning inzake opleiding al dan niet 1,9 % van de totale loonmassa van de ondernemingen bedraagt, wordt beoordeeld op basis van het technisch verslag van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven.

Wij verwachten dit verslag binnenkort.

Ik heb ook de kranten gelezen. Ik merk dat de werknemers- en werkgeversorganisaties ter zake alweer op dezelfde lijn zitten, erg tegen onze zin. Ik ben immers van oordeel dat zeker voor de toekomst vorming heel belangrijk is. Volgens mij dwalen beide, zowel in het eerste als in het tweede dossier. Vorming is immers voor beide een van de grote uitdagingen voor de toekomst. Ik moet evenwel vaststellen dat zij op dat vlak aan elkaar gewaagd zijn.

Wat zal ik doen met de voorstellen inzake schoolbelcontracten en de arbeidsrechtelijke aspecten? U weet dat wij op 21 februari 2013 een deelakkoord hebben bereikt over de modernisering van het arbeidsrecht op het vlak van overuren en annualisering. Het deelakkoord werd inmiddels in een wet en koninklijk besluit gegoten en is in voege getreden.

In datzelfde deelakkoord vroegen de sociale partners bijkomende tijd voor een regeling inzake, enerzijds, schoolbelcontracten en, anderzijds, het statuut van de deeltijdse werknemers. Wij hebben hen de gevraagde bijkomende tijd gegeven.

Over de schoolbelcontracten is er de voorbije maanden – het is ook in de pers geweest – discussie geweest. Voor alle duidelijkheid: ik ondersteun met mijn volle gewicht het feit dat in de NAR intensief aan een initiatief inzake schoolbelcontracten wordt gewerkt. Een akkoord is denkkelijk in de maak.

Ik merk ook dat de werknemers op het veld zich heel positief over de schoolbelcontracten uitlaten, wat voor de werknemersorganisaties, die soms enigszins weigerachtig tegenover het initiatief staan, een duwtje is.

Nadien zullen de besprekingen over het statuut van de deeltijds werkenden worden hervat.

Anderzijds moet ik opmerken dat in de maatschappij dikwijls iets wordt gevraagd. Er wordt aan begonnen, waarna men doorschiet naar het uiterste aan de andere kant.

Waarom wijs ik daarop? Ik wijs daarop, omdat in Nederland na de discussie over flexibilisering, waarin Nederland heel ver is gegaan, in de beleidsbrieven en in de akkoorden met de sociale partners heel uitdrukkelijk wordt gestipuleerd dat Nederland ter zake te ver is doorgeschoten en zal terugkrabbelen. Zowel de werkgevers als de werknemers gaan daarmee akkoord. De werkgevers hebben immers geconstateerd – ik heb er gisteren nog met mijn Nederlandse collega in Parijs over gepraat – dat zij door de flexibilisering ook veel goede werkkrachten verliezen.

Men moet de kwaliteit verder verzorgen en kansen geven. Ik zeg mijn Nederlandse collega dat ik wacht om te kijken hoe het bij hen evolueert, zo kan ik het veel evenwichtiger aanpakken.

Het lijkt mij niet opportuun om de pistes die ik eerder zelf aan de regering voorstelde, nu te herhalen aangezien wij de partners de kans hebben gegeven om zelf voorstellen te formuleren. Zij zijn ook van plan om dat te doen. Ze zijn ervan overtuigd, deels onder druk van de werknemers zelf, dat er win-winsituaties kunnen worden gecreëerd.

19.03 Zuhail Demir (N-VA): Als ik het goed begrijp dan wacht u voor het opleidingsplan op het advies van de Nationale Arbeidsraad.

Kunt u zeggen wanneer dat ongeveer zal zijn?

19.04 Minister Monica De Coninck: Ze hebben meegedeeld dat ze dat eerstdaags zullen doen. Alles is wat vertraagd door het eenheidsstatuut. Ik had hen gezegd dat het eenheidsstatuut prioritair was.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

20 **Samengevoegde vragen van**

- mevrouw **Zuhail Demir** aan de minister van Werk over "flexibele werkuren" (nr. 20543)

- de heer **Stefaan Vercamer** aan de minister van Werk over "het realistisch plan voor flexibele werkuren" (nr. 20651)

20 Questions jointes de

- Mme Zuhail Demir à la ministre de l'Emploi sur "la flexibilité en matière d'heures de travail" (n°20543)
- M. Stefaan Vercamer à la ministre de l'Emploi sur "un plan réaliste pour la flexibilité en matière d'heures de travail" (n° 20651)

20.01 Zuhail Demir (N-VA): Mevrouw de minister, ik denk dat u al gedeeltelijk hebt geantwoord met mijn vorige vraag.

In bepaalde kranten werd het aangekondigd als een grote hervorming. Blijkbaar is de Nationale Arbeidsraad bezig met een hervorming van de regels over flexibele werkuren.

Mijn vraag is wanneer de NAR het werk zal afronden. Op welke manier zullen de werkuren worden geannualiseerd? Zal men de rigide regeling voor overuren ook meenemen in deze oefening?

Tot slot, wat is de stand van zaken met betrekking tot de omzetting van de Europese richtlijn inzake de organisatie van de arbeidstijd in de Belgische wetgeving, die dateert van de jaren '70?

20.02 Minister **Monica De Coninck**: Mijn antwoord vat gedeeltelijk samen wat ik daarnet al heb gezegd.

U weet dat de Belgische wetgeving inzake de arbeidsduur voornamelijk terug te vinden is in de Arbeidswet van 16 maart 1971. Die wet is wel herhaaldelijk aangepast, laatst nog door de wet van 17 augustus 2013 betreffende de modernisering van het arbeidsrecht en houdende diverse bepalingen. Het is dus niet zo dat de wet nog nooit geactualiseerd werd.

De laatste wet is het gevolg van besprekingen binnen de Nationale Arbeidsraad over de modernisering van de arbeidstijd. Op 21 januari 2013 hadden de sociale partners immers aan de regering laten weten dat zij zouden ingaan op de vraag van de regering, opgenomen in het regeerakkoord, om het arbeidsrecht te moderniseren. Wij hebben dat ook besproken in het kader van de IPA-mini-akkoorden die werden gesloten. De politieke partner heeft daarin, voor alle duidelijkheid, meer dan zijn verantwoordelijkheid opgenomen.

Op 27 februari 2013 heeft de regering de voorstellen goedgekeurd. De eerste drie vermelde punten werden afgerond met het aannemen door het Parlement van de wet van 17 augustus 2013.

Als antwoord op de vragen van u en de heer Vercamer, die er niet is, kan ik zeggen dat de besprekingen in de Nationale Arbeidsraad nu gaan over de glijdende werktijdregeling. Ik kan niet inschatten wanneer zij zullen worden afgerond, maar de partners hebben allebei verklaard dat zij het systeem zeker willen ontwikkelen en ook controlemaatregelen willen uitwerken om het naleven van de arbeidsduur te verifiëren.

De Arbeidswet zal dan opnieuw moeten worden gewijzigd om zo'n systeem mogelijk te maken. Uiteraard gaan wij ook rekening houden met de bepalingen van richtlijn 2003/88/CE inzake organisatie van de arbeidstijd die op Europees niveau werd bepaald.

Medewerkers van de Algemene Directie Individuele Arbeidsbetrekkingen en de inspectie Toezicht op de Sociale Wetten zijn als technici aanwezig bij de besprekingen en hebben op vraag van de sociale partners technische input en nota's afgeleverd.

Het thema van de uurregeling in de zorgsector staat niet aan de agenda, aangezien dit een thema is dat kan worden geregeld via overleg op het niveau van de betrokken sector.

Dat is ook een van de problemen. Er is al redelijk wat mogelijk in de sectoren. Op nationaal niveau zijn er al zaken vastgelegd, maar als men dat in de sectoren niet opneemt is dat een beetje verloren energie.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

21 Vraag van mevrouw Zuhail Demir aan de minister van Werk over "de ontslagbescherming na het indienen van een klacht bij de politie" (nr. 20688)

21 Question de Mme Zuhail Demir à la ministre de l'Emploi sur "la protection contre le licenciement à la suite du dépôt d'une plainte à la police" (n° 20688)

21.01 Zuhale Demir (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, mijn laatste, korte vraag betreft de bescherming tegen ontslag in geval van een pestklacht bij de politiediensten. De wetgever is daarin niet zo duidelijk.

De vraag is of de bescherming tegen ontslag in geval van een pestklacht bij de politiediensten geldt indien de werkgever niet op de hoogte is van het indienen van die klacht.

21.02 Minister Monica De Coninck: Mijnheer de voorzitter, mevrouw Demir, wanneer een klacht over geweld, pesterijen of ongewenst seksueel gedrag op het werk wordt ingediend bij de politiediensten, moeten deze diensten de werkgever zo snel mogelijk inlichten over het indienen van die klacht en over de daaruit volgende bescherming van de werknemer tegen ontslag.

De bescherming begint echter te lopen vanaf de indiening van de klacht bij de politie, ongeacht of de politie met deze informatie naar de werkgever is gestapt.

Indien de werkgever deze werknemer ontslaat binnen de twaalf maanden volgend op de indiening van de klacht, kan de werknemer zijn re-integratie vragen aan de werkgever of een vergoeding vorderen voor de arbeidsrechtbank.

Ik heb niet de indruk dat die re-integratie heel gemakkelijk zou zijn. De werkgever zal daarbij aan de rechter moeten bewijzen dat het ontslag niet werd gegeven als represaille voor de klacht ingediend bij de politie.

Het feit dat de werkgever niet werd ingelicht door de politiediensten kan door de werkgever worden ingeroepen, maar is niet voldoende. De werkgever zal de redenen voor het ontslag moeten bewijzen om de bewijslast om te keren.

De rechtbank zal daarbij ook rekening houden met de omstandigheden die aantonen dat de werkgever op een andere wijze kennis had van het indienen van de klacht.

Ik heb geen reden om aan te nemen dat de rechtbanken hiermee niet omgaan.

21.03 Zuhale Demir (N-VA): Dat klopt, maar ik vind het toch raar dat, ook al is de werkgever niet op de hoogte van een dergelijke klacht, die bescherming tegen ontslag loopt.

21.04 Minister Monica De Coninck: Er komt een nieuwe wet.

21.05 Zuhale Demir (N-VA): Er komt een nieuwe wet. Ik hoop dat dit probleem dan ineens wordt opgelost en dat het duidelijk is voor beide partijen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

22 Samengevoegde vragen van

- mevrouw Zuhale Demir aan de minister van Werk over "de campagne omtrent burn-outs" (nr. 20731)
- mevrouw Meryame Kitir aan de minister van Werk over "de strijd tegen burn-outs" (nr. 20773)

22 Questions jointes de

- Mme Zuhale Demir à la ministre de l'Emploi sur "la campagne concernant le burn-out" (n° 20731)
- Mme Meryame Kitir à la ministre de l'Emploi sur "la lutte contre le burn-out" (n° 20773)

22.01 Zuhale Demir (N-VA): Mevrouw de minister, ik heb de campagne inzake burn-out gezien en gehoord. De campagne is één ding, maar ik heb daar een aantal vragen bij, onder andere wat de kostprijs betreft. Ik verwijs naar de u bekende ingediende vraag.

22.02 Meryame Kitir (sp.a): Mevrouw de minister, onlangs hebben wij vernomen dat u de strijd tegen het fenomeen burn-out op het werk zou aangaan. Dit kunnen wij als sp.a alleen maar toejuichen, want het is een zwaar onderschat probleem. Dergelijke sensibiliseringscampagne is een stap in de goede richting.

Wat mij opviel is dat de campagne sterk op de werkgeverszijde gericht is: hoe kunnen de werkgevers, de mensen vanuit het management, de symptomen herkennen om vervolgens de gepaste maatregelen te nemen? De sleutelvraag van deze campagne is: "Wat is mijn rol als werkgever, als HR-manager, als lid van de hiërarchische lijn, als vertegenwoordiger van de werknemers? Wat kan ik in mijn onderneming doen om het welzijn van iedereen te waarborgen?"

De cijfers van 2013 vertellen ons dat 30 % tot 40 % van de werknemers zichzelf inschatten als mogelijk risico van burn-out. De doelstelling van deze campagne is om sneller te kunnen ingrijpen bij burn-out. Sommigen beweren dat deze doelstelling allicht beter kan worden bereikt indien de werknemers daar zelf ook alerter op zijn. Dat kan best zijn, maar dat volstaat volgens mij nog niet. Het is immers even essentieel dat werknemers ook zelf de stap durven zetten naar de werkgevers en naar hun omgeving. Dat is niet altijd het geval en daar kan het schoentje wringen.

Mevrouw de minister, wat indien een werkgever het niet ziet of niet wil zien? Indien de werknemer het wel ziet, waar kan die dan terecht?

22.03 Minister **Monica De Coninck**: De volledige kostprijs van de campagne bedraagt 194 437,53 euro. In de kostprijs zijn zowel de mediacampagne als de brochure begrepen. Dat komt ruwweg overeen met de totaalkosten van het gewaarborgd loon van enkele tientallen werknemers die door burn-out zouden uitvallen. Het lijkt ons dus een goede investering.

Met de campagne willen wij bereiken dat iedereen in de onderneming het probleem van een burn-out leert kennen en daardoor ook herkennen. In het Duits zegt men: "*Was man weiss, man sieht.*" Wat men kent, ziet men en herkent men. Als men het niet kent dan kan men het dikwijls niet plaatsen. Denk bijvoorbeeld aan psychoses.

Het omgekeerde is ook waar. Dat willen wij net voorkomen. Wij hopen heel wat dreigende burn-outs tijdig op te vangen voor deze mensen zodat zij niet voor lange tijd moeten uitvallen. Ik denk aan het voorbeeld van de heer Winnock die zijn persoonlijke ervaring in *De Tijd* heeft meegedeeld. Op dat vlak gedraag ik mij eerlijk gezegd ook als een West-Vlaming: niet te veel zeuren en werken.

Ik stelde wel vast dat de publieke reactie veel groter was dan verwacht. Het leeft dus heel sterk.

Om een burn-out te voorkomen moet men aandacht hebben voor mogelijke bevorderende factoren naar aanleiding van de algemene risicoanalyse in de onderneming. Dat wordt voorzien in het wetsontwerp rond psychosociale risico's dat aan het Parlement is bezorgd.

Om een dreigende burn-out op te vangen voorzie ik hetzelfde wetsontwerp, 'de interventie van de preventieadviseur psychosociale risico's', en dat zonder meerkosten voor de onderneming. Preventieadviseurs waren vroeger begrijpelijk heel erg gericht op fysieke deficiënties door de job. Mijn filosofie is dat wij ook veel meer aandacht moeten hebben voor de psychosociale deficiënties. Daarom werken wij volop aan regelgeving en mentaliteit. Het zal een tijdje duren om dat te veranderen. Men moet sneller contact opnemen met een preventieadviseur als er psychosociale risico's zijn.

Het doet denken aan de discussie over het pestgedrag en de dienaangaande bescherming. Als een werkgever kan bewijzen dat hij preventief de nodige maatregelen heeft genomen, dat hij zich heel erg van de problematiek bewust is, in een bedrijf waar zulke problemen niet voorkomen, dan zeggen wij dat er op een heel andere manier met de bescherming, die soms ook wordt misbruikt, moet worden omgegaan.

Daarom vind ik de reactie van UNIZO een beetje vreemd. Ik heb de heer Van Eetvelt daarover al persoonlijk aangesproken.

De burn-out van een medewerker is immers geen cadeau voor de werkgever en evenmin voor de werknemer. In de media zijn het vaker dames die daarover praten; misschien omdat zij dat meer durven, ook in hun hoedanigheid van werkgever. Zij zeggen dat het geen leuke ervaring is om met iemand te werken met een burn-out of een depressie, of een medewerker te verliezen door zelfmoord.

Een depressie kan ook voorkomen als men niet genoeg wordt uitgedaagd. Veel depressies worden ook vertaald naar een burn-out omdat het sexyer is om daarmee naar buiten te komen dan met een depressie. Daarvan moeten wij ons ook bewust zijn.

Het is eigenlijk een kost, ook voor de werkgever. Daarvan bewust zijn en ervoor zorgen dat de arbeidsorganisatie daaraan aangepast is, voorkomt ook de kosten.

Ik denk dat het een heel goed idee is om daaraan meer aandacht te besteden. Wij hebben enquêtes afgenomen en wij hebben vastgesteld dat ongeveer 19 000 werknemers in de loop van drie maanden een diagnose van burn-out kregen en dat een aanzienlijk percentage van die werknemers al op voorhand enige alarmtekens vertoonden.

Iedereen in de onderneming moet zich daarvan bewust zijn. Niemand wordt geïsoleerd, maar ik hoop wel dat mensen wakker worden geschud.

Mevrouw Kitir, uw vraag is terecht. Een oplossing is al in de maak. Mensen die gevaar lopen op psychische schade die samenhangt met hun werk, kunnen daarmee inderdaad niet altijd terecht bij hun werkgever of ploegbaas. Wij willen met de campagne aanmoedigen dat de signalen worden herkend en erkend. Dat geldt voor iedereen in de onderneming, namelijk vakbondsafgevaardigden, comitéleden, collega's, de werkgever, de personeelsdirecteur, de arbeidsgeneesheer, de preventieadviseur. Ik vind dat iedereen daarbij moet worden betrokken.

Ik heb in alle communicatie ook heel uitdrukkelijk de werkgever niet geïsoleerd. Ik weet dat de heer Van Eetvelt onmiddellijk op die manier heeft gereageerd. Ik heb dat echter niet gedaan, heel bewust, omdat ik weet dat dit zo gevoelig ligt. Ik vind het belangrijker dat iedereen daarvoor aandacht heeft. Ik wil de werkgever niet alleen viseren, hoewel hij daarin ook zijn rol speelt. Ik zeg ook niet dat het altijd bewust verkeerd wordt aangepakt. Mensen die een bedrijf runnen, leggen de lat voor zichzelf immers vaak ook heel hoog en lopen dus ook gevaar om zelf een burn-out op te lopen. Soms beseft men dat niet van zichzelf.

Burn-out komt veel voor bij mensen die erg gedreven zijn, zich zeer verantwoordelijk voelen voor hun werk en hun onderneming, zich volledig inzetten en soms het gevoel hebben dat zij niet worden gerespecteerd hoewel dat wel het geval is. Dat kan echter zo in hun hoofd zitten. Zij kunnen ook het gevoel hebben te worden tegengewerkt, of dat zo is of niet.

Helaas bestaat er inderdaad ook een hardnekkig onbegrip of is er een hiërarchische meerder die daarin tegenwerkt. Er kan dus een situatie ontstaan waarin de betrokkene het probleem niet meer durft aan te kaarten via de gewone weg. Dat is een van de hoofdredenen om de pestwet uit te breiden tot psychosociale risico's, dan ruimer bekeken, waarbij burn-out en ernstige problemen ingevolge stress voortdurend als referentie werden gebruikt bij de uitwerking van de teksten. De mensen die zich in een dergelijke situatie bevinden zullen in de toekomst bij de preventieadviseur terecht kunnen.

Het wetsontwerp is twee weken geleden aan het Parlement bezorgd. Ik ben ervan overtuigd dat wij naar aanleiding daarvan zeer positief zullen kunnen discussiëren over de aangebrachte oplossingen en de bijsturing.

Ik ben er wel van overtuigd, zoals ik daarnet al heb gezegd, dat er tegenwoordig risico's bestaan die men bijna als beroepsziekten kan beschouwen, en die een aantal jaren geleden niet bestonden. Dat was ook zo met de stoflong, die in het begin ook niet werd erkend als een beroepsziekte.

De algemene druk, zowel in het privéleven als op het werk, en de verwachtingen inzake perfectionisme zorgen ervoor dat men eigenlijk al een sterke mens moet zijn.

22.04 Meryame Kitir (sp.a): Mevrouw de minister, ik dank u voor uw duidelijk antwoord.

Dat er zoveel reacties komen op die campagne, toont eens te meer aan hoe belangrijk het thema eigenlijk wel is en hoe weinig aandacht er in het verleden misschien aan besteed is geweest.

Ik ben blij dat het duidelijk is dat de werknemers zelf bij de preventieadviseur terecht kunnen en dat deze een belangrijker rol speelt ten opzichte van vroeger.

Ik deel uw mening ook dat het niet alleen de verantwoordelijkheid is van de werkgever om daarop in te spelen. Het is wel belangrijk dat de werkgevers beseffen dat zij ter zake ook een rol hebben. Niet alleen de werknemers moeten alert zijn voor zo'n situatie.

Mevrouw de minister, los daarvan wil ik vragen dat er aandacht wordt besteed, niet alleen aan het herkennen en preventief werken tegen burn-outs, maar ook aan mensen die een burn-out hebben gehad en die nadien terug aan het werk gaan. Vaak wordt van die personen gedacht dat zij terug op een normale manier op de arbeidsmarkt kunnen functioneren, maar het wordt onderschat hoe moeilijk het voor betrokkenen is om zich te herintegreren.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

23 Questions jointes de

- Mme Katrin Jadin à la ministre de l'Emploi sur "le secteur des titres-services" (n° 20020)
- M. David Clarinval à la ministre de l'Emploi sur "la pérennité du système des titres-services" (n° 20249)

23 Samengevoegde vragen van

- mevrouw Katrin Jadin aan de minister van Werk over "de sector van de dienstencheques" (nr. 20020)
- de heer David Clarinval aan de minister van Werk over "het voortbestaan van het dienstenchequesysteem" (nr. 20249)

23.01 David Clarinval (MR): Monsieur le président, madame la ministre, en 2004, lorsque le système des titres-services a été mis en place, l'objectif poursuivi était la lutte contre le travail au noir et partant, la création d'emplois (surtout à destination de travailleurs infraqualifiés).

Bien qu'ayant rapidement atteint ces objectifs, le secteur des titres-services rencontre depuis un certain temps lui aussi quelques difficultés. La demande de titres-services semble fléchir. On estime la baisse de la demande à 4 % entre 2012 et 2013.

Madame la ministre, confirmez-vous cette tendance à la baisse de la consommation des titres-services? Dans l'affirmative, comment la justifiez-vous?

En outre, je m'interroge – notamment en ma qualité de bourgmestre d'une commune ayant un service ALE – sur la pérennité des titres-services et des emplois créés dans le secteur, et ce pour trois raisons.

Premièrement, la demande de titres-services baisse; c'est une conséquence directe des augmentations successives de la valeur faciale du titre.

Deuxièmement, les coûts salariaux augmentent alors que la compensation salariale versée aux employeurs ne suit pas l'indexation des salaires et diminue de facto la marge de rentabilité nécessaire au paiement des autres frais de fonctionnement de l'entreprise de titres-services.

Troisièmement, l'harmonisation des statuts employé et ouvrier qui se dessine aura des conséquences directes en termes de charges salariales sur le secteur. Je vise notamment la question du jour de carence, la période d'essai, les délais de préavis.

Madame la ministre, si depuis le début de l'année, plus de 300 faillites ont été recensées, ne craignez-vous pas que le secteur tout entier s'effondre, et avec lui le système mis en place et les emplois créés?

Êtes-vous consciente des problèmes que rencontre le secteur, problèmes auxquels s'ajouteront très prochainement les difficultés liées à l'harmonisation des statuts?

J'ose imaginer que, comme moi, vous ne souhaitez pas la mort des titres-services, système qui a permis de créer des emplois et lutter efficacement contre le travail au noir, et que vous voulez préserver les 130 000 travailleurs qui en dépendent. Aussi, madame la ministre, quelles mesures envisagez-vous pour soutenir au mieux le secteur des titres-services? Quel délai vous êtes-vous fixé pour y parvenir?

23.02 Monica De Coninck, ministre: Monsieur le président, cher collègue, je veux d'abord attirer votre attention sur le fait que, jusqu'aujourd'hui, ni l'augmentation du prix ni le nombre réduit de titres-services déductibles fiscalement n'a eu une influence sur l'usage du système des titres-services. L'achat des titres-services n'a pas diminué, au contraire.

Le nombre de titres-services achetés ainsi que le nombre introduits augmente; le nombre d'utilisateurs augmente. En outre, la valeur d'échange d'un titre-service n'est pas réduite suite au changement de prix. L'augmentation du prix a pour seule conséquence que l'intervention fédérale a diminué. De plus, la valeur d'échange est bien augmentée automatiquement lors de chaque dépassement de l'indice pivot afin de s'adapter aux cours salariaux montants.

En effet, le nombre d'entreprises dans le système des titres-services a baissé les dernières années. Des mesures ont été prises pour professionnaliser le secteur. Par exemple, les entreprises qui demandent un agrément doivent fournir un business plan et payer une garantie de 25 000 euros.

Toutefois, le nombre de travailleurs titres-services comparé à 2011 a encore augmenté en 2012. La baisse du nombre d'entreprises agréées n'a donc pas eu d'impact sur l'ampleur de l'emploi. En outre, la demande n'a pas diminué non plus. Il a été constaté que, souvent, les petites entreprises ont fusionné.

La faillite des entreprises titres-services peut avoir diverses causes: méthode de gestion, gestionnaire sans expérience, etc. Pour l'instant, je peux difficilement me prononcer. L'administration a demandé une étude sur la rentabilité des entreprises titres-services dans le cadre du rapport d'évaluation Titres-services 2012 qui est en cours pour l'instant. Les résultats seront disponibles fin décembre. Je les examinerai attentivement.

Comme je l'ai déjà signalé à plusieurs reprises, financièrement parlant, la période est difficile pour les entreprises qui emploient du personnel à ancienneté importante; par contre, pour les entreprises dont les agents ne restent pas longtemps dans la place retirent des profits assez importants grâce au système des titres-services.

En ce qui concerne l'harmonisation des statuts ouvrier et employé, le gouvernement a prévu une compensation de 80 millions d'euros pour l'ensemble des secteurs. Le secteur des titres-services bénéficiera donc également de cette compensation.

Plus spécifique au secteur des titres-services, j'ai renforcé le Fonds de formation des titres-services; ceci aidera les entreprises en matière de formation de leurs travailleurs. Le renfort de ce Fonds est entré en vigueur le 1er octobre 2013.

Toutefois, je dois signaler que, vu la régionalisation de la matière en 2014, le gouvernement fédéral ne réalisera plus de modifications profondes. À partir du 1er juillet 2014, ce sera aux Régions de définir leur propre politique en la matière. J'admets que je ne connais pas bien la situation en Wallonie et à Bruxelles, mais en Flandre, les titres-services sont souvent utilisés pour le nettoyage, mais aussi pour les soins. Or comme vous le savez, les soins relèvent de la compétence des Régions.

23.03 David Clarinval (MR): Madame la ministre, je vous remercie pour cette réponse très complète. Je suis quelque peu étonné car les chiffres en ma possession relataient une baisse de la demande en 2013.

23.04 Monica De Coninck, ministre: Federgon a effectué une communication concernant le mois de septembre. Pour le mois d'octobre, on relève une augmentation. On constate des fluctuations incompréhensibles, mais tel a toujours été le cas.

23.05 David Clarinval (MR): Dans ce cas, l'étude qui sera réalisée devra être bien examinée par les Régions.

23.06 Monica De Coninck, ministre: Je connais le problème.

23.07 David Clarinval (MR): Je vous remercie pour votre réponse.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

24 Question de Mme Zoé Genot à la ministre de l'Emploi sur "la dégressivité du chômage pour les allocataires aux études" (n° 20734)

24 Vraag van mevrouw Zoé Genot aan de minister van Werk over "de degressieve werkloosheidsuitkeringen voor uitkeringsgerechtigde studenten" (nr. 20734)

24.01 Zoé Genot (Ecolo-Groen): Monsieur le président, madame la ministre, en commission des Affaires sociales de la Chambre le 26 juin dernier, je vous ai interrogée sur les conséquences désastreuses de la dégressivité des allocations de chômage, entre autres pour certains allocataires ayant entrepris une formation et qui se trouvent dans l'obligation de l'abandonner vu l'importante réduction de leurs allocations. Dans votre réponse, vous disiez "qu'une fixation temporaire du montant des allocations a été insérée dans la réglementation, notamment en cas de reprise d'études qui préparent à des professions pour lesquelles il existe une pénurie significative de main-d'œuvre. Grâce à cette mesure, après la première période d'indemnisation, le montant des allocations ne diminue plus du fait de la dégressivité. De plus, en cas de réussite des études, le chômeur peut encore conserver ce montant avantageux pour une période de six mois à dater de la fin de la période de dispense. Cette mesure est entrée en vigueur le 1er novembre 2012 et est applicable aux demandes de dispense qui concernent un cycle d'études qui a pris cours à partir du 1er novembre 2012."

Vous disiez également ne pas comprendre que des personnes qui font des études qui débouchent sur un métier en pénurie se voient appliquer la dégressivité. Vous m'aviez demandé de vous envoyer des cas. Je vous en ai transmis plusieurs. Il s'agissait de personnes qui étaient, par exemple, en deuxième année d'études d'infirmière ou d'instituteur ou en quatrième année d'ingénieur électronique. Comme celles-ci ont commencé leurs études avant le 1er novembre 2012, elles sont touchées par la dégressivité.

Madame la ministre, avez-vous examiné ces situations? N'y a-t-il pas là un problème oublié qui pourrait rapidement être résolu, étant donné que peu de gens ont commencé des formations débouchant sur des métiers en pénurie avant novembre 2012 et sont concernés par cette dégressivité?

Le **président**: Je tiens à signaler que la réponse répond également à la question n° 20702 de Mme Fonck.

24.02 Monica De Coninck, ministre: Monsieur le président, aux termes de la réglementation de chômage, un chômeur ne peut bénéficier d'allocations pendant la période durant laquelle il suit une formation de plein exercice. Dans certaines circonstances exceptionnelles et à des conditions très strictes, il peut être dérogé à ce principe de base. Pour ce qui concerne les études de plein exercice, cette dérogation est prévue explicitement dans la réglementation.

Jusqu'au mois de novembre 2012, la réglementation ne prévoyait aucune exception concernant la dégressivité des allocations pendant une période d'études de plein exercice. Pour les isolés et les cohabitants, la dégressivité existait déjà avant cette date. Depuis novembre 2012, la dégressivité est aussi d'application pour les personnes ayant charge de famille et est plus accentuée pour les isolés et les cohabitants. Ces nouvelles dispositions réglementaires ont été publiées au mois de juillet 2012. Toute personne entamant des études de plein exercice à partir du mois de septembre 2012 pouvait donc les connaître.

Lors de la mise en place du plan de relance, le gouvernement a décidé d'assouplir la dégressivité pour les personnes qui entameraient des études de plein exercice préparant à des professions pour lesquelles il y a une pénurie significative de main-d'œuvre à partir de l'entrée en vigueur de la dégressivité accentuée, c'est-à-dire le 1er novembre 2012.

C'était un choix médité vu les marges budgétaires.

L'assouplissement garantit à partir de la deuxième période d'indemnisation, deuxième année de chômage complet, un montant égal à celui qui était d'application au moment où l'intéressé a entamé ses études. En cas de réussite, ce taux restera d'application six mois après la fin des études pour permettre à ce demandeur d'emploi de se réinsérer réellement. Il n'est pas envisagé d'étendre cette mesure à d'autres types d'études.

Je tiens tout de même à rappeler que les organismes régionaux organisent beaucoup de formations professionnelles appropriées. En outre, ils peuvent reconnaître des formations professionnelles individuelles dans une entreprise ou un établissement d'enseignement. Toutes ces formations, si leur durée ininterrompue est d'au moins trois mois et comportent un nombre d'heures hebdomadaire qui correspond à un régime de travail à temps plein, ont pour conséquence que le taux d'indemnisation reste le même

pendant toute la période de formation, donc pas de dégressivité pendant la formation, et prolongent la durée d'indemnisation en cours avec la période de formation.

24.03 Zoé Genot (Ecolo-Groen): Madame la ministre, vous ne répondez pas quant aux situations sur lesquelles je souhaitais attirer votre attention. Certaines personnes ont entamé des études pour des métiers en pénurie. Elles ont obtenu leurs dérogations et leurs dispenses mais c'était avant qu'on ne parle de dégressivité accrue. Elles ont donc commencé avant le 1er novembre 2012. Elles ont aussi calculé le budget familial sur base des allocations avant la dégressivité accrue mais elles ne se voient pas appliquer la fixation malgré la réussite de leurs études.

24.04 Monica De Coninck, ministre: Si elles suivent une formation pour un métier en pénurie, ce système ne s'applique pas.

24.05 Zoé Genot (Ecolo-Groen): Sur le terrain, c'est le cas! Lors de ma dernière question, vous m'avez dit de vous envoyer des exemples. Je vous ai envoyé trois cas mais ni moi ni les personnes concernées n'ont reçu de réponse.

24.06 Monica De Coninck, ministre: Nous n'avons rien reçu.

24.07 Zoé Genot (Ecolo-Groen): Les courriers ont été envoyés rue Ernest Blérot, 1 en septembre et en octobre. Les gens vous ont écrit eux-mêmes et j'ai également envoyé deux courriers à votre nom personnel.

Ces gens réussissent des études pour des métiers en pénurie et vont devoir arrêter!

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

25 Question de Mme Zoé Genot à la ministre de l'Emploi sur "la procédure Dispo W et les conséquences d'une non-présentation à un entretien" (n° 20738)

25 Vraag van mevrouw Zoé Genot aan de minister van Werk over "de Dispo W-procedure en de gevolgen voor wie zich niet aanbiedt voor een gesprek" (nr. 20738)

25.01 Zoé Genot (Ecolo-Groen): Madame la ministre, selon l'ancienne procédure Dispo, lorsqu'un chômeur ne se présentait pas à son facilitateur, l'ONEM suspendait ses allocations puis les rétablissait si la personne se présentait rapidement.

Il semblerait que dans la nouvelle procédure, dite Dispo W, qui concerne les personnes recevant des allocations d'insertion, soit des demandeurs d'emploi à plein temps ou à temps partiel avec complément de chômage, les allocations sont rétablies à partir du jour où la personne se présente mais les jours de la période de non-présentation sont perdus. Confirmez-vous cette différence de traitement? Comment se justifie-t-elle? Ne s'agit-il pas d'un oubli d'adaptation du système, car les personnes concernées perdent 15 jours d'allocations, ce qui est important.

25.02 Monica De Coninck, ministre: Monsieur le président, chère collègue, le chômeur qui n'a pas donné suite à une convocation du bureau de chômage dans le cadre d'une procédure d'activation du comportement de recherche d'emploi Dispo W est exclu du bénéfice des allocations. Il en va de même pour le chômeur qui n'a pas donné suite à la demande d'informations, toujours dans le cadre de la procédure d'activation du comportement de recherche d'emploi Dispo W.

L'exclusion est notamment levée à partir du jour où le bureau de chômage reçoit la demande d'informations complétée ou à partir du jour où le chômeur se présente au bureau de chômage, soit muni desdits documents, soit en optant pour la procédure orale.

Il est exact que, dans la procédure Dispo W, la levée rétroactive de l'exclusion n'est pas prévue, contrairement à la procédure Dispo classique (allocations de chômage).

Vu le caractère renforcé de la procédure d'activation du comportement de recherche d'emploi Dispo W et dans le but de conscientiser au maximum le public-cible de cette procédure, cette différence de traitement

entre les deux procédures me semble justifiée. En effet, Dispo W est déjà un signal pour dire qu'il y a urgence. De plus, on a déjà pu constater que 30 à 40 % des intéressés ne répondent pas à la lettre d'invitation qui leur est envoyée.

25.03 Zoé Genot (Ecolo-Groen): Monsieur le président, madame la ministre, je ne sais pas si vous réalisez bien ce qui se passe. Ainsi, dans ma commune, à savoir Saint-Josse, il y a des maisons divisées en de nombreux appartements qui ne disposent que d'une boîte aux lettres. Le courrier de 30, voire 40 personnes se retrouve sur le sol. Il faut également tenir compte du fait que de plus en plus de problèmes se posent au niveau de La Poste. Pour ma part, je reçois régulièrement du courrier qui ne m'est pas destiné. On pénalise donc des chômeurs sans savoir s'ils ont effectivement reçu la convocation. S'ils se présentent quinze jours après l'envoi du courrier qui leur a été adressé, ils perdront la moitié de leur allocation. J'estime donc que la sanction est disproportionnée.

Il avait été décidé de prévoir une rétroactivité dans le cadre de ce contrôle des chômeurs. J'estime, pour ma part, que ne pas l'appliquer à cette catégorie est particulièrement sévère. En outre, les personnes travaillant à temps partiel ne comprennent pas pourquoi elles sont concernées par cette mesure. Elles croient souvent qu'il s'agit d'une erreur.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

26 Question de Mme Zoé Genot à la ministre de l'Emploi sur "les conséquences pour les travailleurs ONEM de l'élargissement du public contrôlé" (n° 20739)

26 Vraag van mevrouw Zoé Genot aan de minister van Werk over "de gevolgen voor het RVA-personeel van het grotere aantal te controleren personen" (nr. 20739)

26.01 Zoé Genot (Ecolo-Groen): Madame la ministre, le public à contrôler par l'ONEM a augmenté, le personnel aussi mais pas en conséquence. Les conditions de travail des contrôleurs sont de plus en plus difficiles rendant la rencontre avec les contrôlés plus tendue aussi.

Madame la ministre, quelle est l'augmentation du public à contrôler entre 2010 et 2013? Quelle a été l'augmentation du personnel? Pour quel coût? Combien de dossiers en moyenne doivent-ils être suivis par agent par semaine?

26.02 Monica De Coninck, ministre: Madame Genot, dans la procédure classique concernant l'activation du comportement de recherche, les demandeurs d'emploi sont informés du début de la procédure au moyen d'une lettre d'avertissement. L'évolution du nombre d'avertissements envoyés est la suivante: en 2010, 140 000; en 2011, 125 000; en 2012, 117 000; le premier semestre 2013, 35 000.

Depuis août 2012, une nouvelle procédure concernant l'activation du comportement de recherche est entrée en vigueur. Au cours de celle-ci, l'ONEM envoie une lettre informant les ayants droit aux allocations d'insertion de leurs obligations dans le cadre de la procédure d'activation du comportement de recherche d'emploi.

Depuis le début de la nouvelle procédure et jusqu'à la fin de 2013, 136 000 lettres d'information ont été envoyées. En 2012, une enveloppe budgétaire supplémentaire de 7,8 millions d'euros a été octroyée à l'ONEM pour couvrir les coûts supplémentaires de l'extension du contrôle de comportement de recherche aux demandeurs d'emploi bénéficiant d'une allocation d'insertion.

En avril 2013, le gouvernement a décidé d'accorder un montant de 250 000 euros de budget de gestion 2013 pour le nouvel accord de coopération.

Au total, depuis 2012, 67 nouveaux facilitateurs ont été engagés. Le contrat d'administration précise que l'ONEM vise à organiser en moyenne quatre entretiens individuels par jour par facilitateur, mais dans la pratique, ce contrat est souvent dépassé.

26.03 Zoé Genot (Ecolo-Groen): Les nouveaux facilitateurs sont en partie des travailleurs des ALE qui ont été transférés à l'ONEM.

26.04 **Monica De Coninck**, ministre: Non, je pense qu'il s'agit de personnel supplémentaire.

26.05 **Zoé Genot** (Ecolo-Groen): En plus des gens qui venaient des ALE? D'accord. Je vous remercie.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

27 **Question de Mme Zoé Genot à la ministre de l'Emploi sur "la catégorie 'chômeurs sans capacité de gain'" (n° 20740)**

27 **Vraag van mevrouw Zoé Genot aan de minister van Werk over "de categorie werklozen 'zonder verdienvermogen'" (nr. 20740)**

27.01 **Zoé Genot** (Ecolo-Groen): Madame la ministre, j'ai découvert une nouvelle catégorie: les chômeurs sans capacité de gain. En effet, de plus en plus de personnes handicapées, inquiètes par les contrôles ou craignant l'approche de 2015 et la limitation des allocations dans le temps, envisagent de demander le statut de chômeur sans capacité de gain. Quelles sont les conditions pour pouvoir rentrer dans cette catégorie? Quelles sont les conséquences en cas d'accès à celle-ci?

27.02 **Monica De Coninck**, ministre: Monsieur le président, madame Genot, par chômeur sans capacité de gain, il faut entendre le chômeur qui est inapte à tout travail en raison d'un handicap, physique ou mental, grave, préexistant et qui, de ce fait, ne peut être pris en charge par l'assurance maladie invalidité s'il n'y a pas d'aggravation de son état de santé. L'absence de capacité de gain peut être détectée soit à l'issue d'une visite médicale auprès du médecin agréé de l'ONEM, soit lorsque le chômeur peut produire des documents médicaux probants établissant l'absence de capacité de gain.

Pour permettre une détection la plus large possible des allocataires concernés, l'ONEM et les Régions ont convenu que ces dernières, sur la base des informations dont elles disposent, signaleraient les cas identifiés à l'ONEM individuellement ou au moyen d'un listing.

Depuis plusieurs années, l'ONEM et moi-même sommes demandeurs d'une solution structurelle pour ces chômeurs indemnisés. Leur place n'est pas dans l'assurance chômage puisque ce régime n'a pas pour vocation de garantir un revenu de base universel. Dans l'attente d'une telle solution, ces chômeurs restent en principe à charge de l'assurance chômage. Une exclusion du bénéfice des allocations de chômage ou d'insertion est envisageable uniquement avec l'accord de la personne concernée et en veillant, en tout cas, à éviter toute interruption du versement des revenus de la personne intéressée pendant la procédure de demande des allocations de handicapé.

La réglementation du chômage prévoit que les chômeurs indemnisés, qui n'ont pas de capacité de gain, sont en principe convocables dans le cadre de la procédure d'activation du comportement de recherche d'emploi. Toutefois, une telle procédure de suivi n'a pas de sens à l'égard de personnes qui, en raison de la gravité de leur handicap, ne sont pas en mesure d'accomplir la moindre démarche de recherche d'emploi et ne peuvent être réinsérées sur le marché du travail.

Dans l'attente d'une solution structurelle, l'ONEM a décidé de retirer les chômeurs indemnisés qui sont identifiés comme étant sans capacité de gain, du groupe cible des procédures d'activation du comportement de recherche d'emploi.

En ce qui concerne la fin de la période de trente-six mois durant laquelle le chômeur peut bénéficier des allocations d'insertion, les chômeurs susvisés sont également concernés.

Vous voyez, nous sommes très sociaux!

27.03 **Zoé Genot** (Ecolo-Groen): Madame la ministre, le fait de ne plus envoyer les gens au CPAS et le fait de passer d'un statut à l'autre sont vraiment de nature à les rassurer. Par contre, une personne sous ce statut peut-elle encore bénéficier d'une aide à l'emploi si, par miracle, elle retrouvait un emploi?

27.04 **Monica De Coninck**, ministre: Absolument!

Parfois, les gens ne sont pas physiquement invalides mais il y a des raisons sociales ou psychosociales. C'est souvent très complexe. Les personnes qui disposent de ce statut sont souvent stigmatisées et c'est souvent problématique. C'est la raison pour laquelle la discussion est difficile à mener car c'est lié à l'organisation de notre société et au marché de l'emploi.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

28 **Question de Mme Zoé Genot à la ministre de l'Emploi sur "l'opportunité d'imprimer les preuves de recherches d'emploi" (n° 20741)**

28 **Vraag van mevrouw Zoé Genot aan de minister van Werk over "de wenselijkheid van het printen van de sollicitatiebewijzen" (nr. 20741)**

28.01 Zoé Genot (Ecolo-Groen): Madame la ministre, de plus en plus de chômeurs effectuent leur recherche d'emploi électroniquement, mais sont obligés d'imprimer ces recherches pour se présenter à l'ONEM. C'est évidemment coûteux en imprimante, encre et papier, que ce soit chez eux ou dans un commerce. La Ligue Braille doit s'en charger pour les chercheurs d'emploi aveugles.

Pourquoi les preuves ne peuvent-elles être consultées sur une clé USB et un écran d'ordinateur au siège de l'ONEM? Est-il vrai que les documents papier fournis sont ensuite scannés par les facilitateurs?

28.02 Monica De Coninck, ministre: Madame Genot, dans le cadre de la procédure d'activation du comportement de recherche d'emploi, les efforts et les démarches du chômeur sont évalués exclusivement sur la base:

- des informations dont le bureau de chômage dispose - période d'occupation et renseignements provenant de la Région;
- des informations communiquées par le chômeur;
- des preuves écrites transmises.

Pour des raisons de sécurité informatique, les postes de travail des facilitateurs ne sont pas équipés de ports USB. C'est pourquoi l'ONEM préconise l'utilisation de preuves papier pour l'évaluation du comportement de recherche d'emploi des chômeurs.

Dans certaines circonstances, les bureaux du chômage peuvent accepter les preuves électroniques qui seront lues sur le PC dudit bureau qui n'est pas relié au réseau, pour autant que ces preuves présentent toutes les garanties de sécurité. Les circonstances visées peuvent être notamment liées à une quantité particulièrement importante de documents à produire.

Il est également exact que certains de ces documents sont scannés afin de figurer dans le dossier de l'intéressé. Cette opération doit être réalisée au moyen d'un programme particulier permettant d'intégrer le document dans le logiciel de l'ONEM – et ce, surtout pour des raisons télématiques.

28.03 Zoé Genot (Ecolo-Groen): Madame la ministre, il me semble urgent d'investir aussi dans l'informatique, de manière à ce que les chômeurs ne doivent plus imprimer des documents que les facilitateurs doivent ensuite scanner.

Il ressort de tous les récits qui m'ont été faits que, quand vous venez avec une clé USB, on vous redonne un rendez-vous un mois plus tard et il vous est demandé d'imprimer tous les documents. Il n'existe aucune possibilité de ne pas devoir imprimer. D'une part, cela coûte vraiment cher pour les personnes concernées et, d'autre part, les pauvres travailleurs doivent ensuite scanner ces documents. C'est kafkaïen! C'est horrible! Il me semble utile d'investir dans des programmes informatiques qui protègent les ordinateurs de l'ONEM, de manière à ce qu'ils puissent lire les clés USB.

28.04 Monica De Coninck, ministre: Cela coûte beaucoup d'argent.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

29 Question de Mme Zoé Genot à la ministre de l'Emploi sur "le nouvel accord de coopération en matière d'accompagnement des chômeurs" (n° 20772)

29 Vraag van mevrouw Zoé Genot aan de minister van Werk over "het nieuwe samenwerkingsakkoord betreffende de begeleiding van werklozen" (nr. 20772)

29.01 **Zoé Genot** (Ecolo-Groen): Monsieur le président, madame la ministre, la presse a relayé l'adoption d'un nouvel accord de coopération en matière d'accompagnement des chômeurs. Pourriez-vous m'indiquer si les interlocuteurs sociaux, le Conseil d'État ainsi que les offices régionaux de placement ont rendu un avis sur celui-ci? Si oui, quelle en est leur teneur?

Cet accord a été présenté comme ayant pour but d'éviter la double contractualisation des efforts de recherche d'emploi des jeunes chômeurs, d'une part, auprès de l'ONEM, et, d'autre part, auprès des offices de placement régionaux. Cet accord prévoit-il que l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage soit modifié en vue de retirer la compétence de l'ONEM de contractualiser les efforts de recherche d'emploi dès lors qu'une contractualisation est déjà réalisée par les offices régionaux de placement? Dans la négative, pourquoi? Quelle sera la forme des évaluations par l'ONEM des efforts de recherche active d'emploi de ces chômeurs? Celles-ci pourront-elles être associées à la définition d'obligations pour les chômeurs en dehors de la contractualisation actuelle?

29.02 **Monica De Coninck**, ministre: Monsieur le président, madame Genot, l'approche du chômage requiert une stratégie s'articulant autour de deux axes: l'accompagnement des chômeurs dans leur recherche d'un emploi et le suivi des efforts fournis par les demandeurs d'emploi pour trouver du travail. Cette double approche, dont les aspects se renforcent mutuellement, basée sur une manière d'aborder les droits et les obligations, constituait le fondement de l'accord de coopération de 2004. Aujourd'hui, presque dix ans plus tard, une révision de cet accord de coopération s'avérerait nécessaire.

En vue d'une harmonisation optimale de l'accompagnement et de la formation, d'une part, et du suivi du comportement de recherche d'emploi, d'autre part, et dans le respect des compétences de chaque niveau d'autorité, des négociations intensives ont été menées entre mai 2012 et septembre 2013 pour aboutir à un nouvel accord de coopération. Lors de la dernière réunion du Comité de concertation qui a eu lieu le 6 novembre, tous les gouvernements ont approuvé le projet de nouvel accord. C'est presque un miracle!

En ce qui concerne les partenaires sociaux, ils ont été informés et consultés non seulement au niveau fédéral mais aussi par les Régions, notamment via les comités de gestion des services publics de placement.

Comme il s'agit d'un accord de coopération avec des conséquences budgétaires, cet accord sera prochainement soumis à l'approbation du parlement. À ce moment, l'avis du Conseil d'État sera demandé, comme cela a été fait en 2004.

L'exécution de ce nouvel accord requiert plusieurs adaptations de la réglementation du chômage, entre autres en ce qui concerne l'adaptation de la procédure.

En attendant le transfert des compétences prévu dans le cadre de la sixième réforme de l'État, c'est l'ONEM qui continuerait d'avoir les entretiens d'évaluation avec le chômeur. Lors de cet entretien, l'évaluation ne se limitera pas à la collaboration du chômeur aux actions du service régional de placement et de formation mais s'étendra aussi aux efforts personnels du chômeur. Si l'autorité fédérale, au terme d'un entretien d'évaluation, estime que le demandeur d'emploi n'a pas fourni suffisamment d'efforts, elle ne passera plus elle-même un accord avec le demandeur d'emploi concernant les efforts qui sont attendus de lui au cours des mois suivants. En effet, procéder de la sorte pourrait éventuellement freiner les actions que les Régions et les Communautés compétentes pour l'accompagnement et la formation attendent du demandeur d'emploi.

Le nouvel accord respecte donc mieux les compétences et responsabilités de chaque niveau de pouvoir que l'accord de 2004.

29.03 **Zoé Genot** (Ecolo-Groen): Je vous ai attentivement écoutée mais je n'ai pas entendu si l'arrêté royal du 25 novembre 1991 sera retiré puisque l'ONEM ne contractualisera plus les efforts mais les évaluera.

29.04 **Monica De Coninck**, ministre: Je ne sais pas. Je vais m'informer.

29.05 Zoé Genot (Ecolo-Groen): Je vous poserai alors à nouveau la question.

L'incident est clos.
Het incident is gesloten.

30 Question de M. David Clarinval à la ministre de l'Emploi sur "les travailleurs étrangers en Belgique"
(n° 20313)

30 Vraag van de heer David Clarinval aan de minister van Werk over "buitenlandse werknemers in België" (nr. 20313)

30.01 David Clarinval (MR): Madame la ministre, en juin dernier, j'attirais votre attention sur la concurrence déloyale engendrée par le recrutement massif de travailleurs étrangers en Belgique. Quelques mois plus tard, l'édition 2012 du rapport de l'OR.C.A, nous apprend que "les secteurs auxquels ils sont le plus souvent confrontés restent les mêmes. Il s'agit du bâtiment, du personnel domestique et de l'horeca".

Si le bâtiment est une des branches les plus touchées par ce phénomène qualifié de "dumping social", il s'avère qu'il s'étend aujourd'hui également à des domaines tels que l'entretien ménager, la boulangerie, le transport, le nettoyage, le hippisme, la restauration, etc. Si bien qu'il devient difficile pour bon nombre de corps de métier d'exercer leur profession face à ces travailleurs étrangers pratiquant des prix défiant toute concurrence.

Charles-Éric Clesse, auditeur du travail de Charleroi, déclarait déjà en 2009, dans une interview accordée au magazine *Paris Match*, que le phénomène était en croissance constante. Il déplorait le manque de moyens mis en œuvre pour combattre ce fléau: "Il faut compter sur la bonne volonté de chaque membre des services d'inspection sociale et des services de police locale et fédérale."

Quant aux déclarations d'intention effectuées par les responsables politiques au sujet de la lutte contre la fraude sociale, M. Clesse déclarait – en 2009 - n'en constater que très légèrement les effets sur le terrain. Si ces infos sont un peu dépassées, la situation devient très préoccupante. Pas plus tard qu'hier, je prenais connaissance d'un communiqué de la Confédération de la construction. La situation est vraiment très dramatique.

Madame la ministre, qu'en est-il de cette situation à l'heure actuelle: avez-vous des chiffres actualisés de déclarations Limosa, etc.? Des contrôles plus fermes seront-ils mis en œuvre à l'encontre des employeurs de main-d'œuvre étrangère illégale? Quelles mesures de sensibilisation à l'étranger allez-vous mettre en place pour lutter contre ce fléau?

30.02 Monica De Coninck, ministre: Monsieur le président, monsieur Clarinval, je vous donne la réponse écrite car elle comporte beaucoup de données chiffrées. C'est le problème du *social dumping*. Avez-vous entendu le speech que M. Di Rupo a fait hier à Paris? Nous sommes tout à fait conscients de ce problème. Nous préparons actuellement un plan d'action à soumettre au Conseil des ministres. Nous voulons décider d'actions concrètes à mener mais surtout ciblées, en envisageant toutes les sortes d'inspection. C'est très complexe!

Hier, M. Di Rupo a assisté à une conférence à laquelle la quasi-totalité des dirigeants étaient présents, tels que MM. Barroso et Van Rompuy. Au cours de son exposé, il a très bien dit, et avec émotion, que le chômage des jeunes était un réel problème chez nous, mais aussi au Luxembourg, en France et en Allemagne. Cette discussion est très difficile car les pays du centre de l'Europe qui ont tenu un rôle initiateur de l'idée européenne discutent actuellement des articles 9 et 12 de la directive de maintien. L'article 9 donne une liste d'instruments que l'on peut utiliser pour contrôler les situations, l'emploi et le contexte. Les pays de l'Europe de l'Est et le Royaume-Uni sont en faveur d'une liste courte et fermée, tandis que nous sommes pour une liste très longue et ouverte à une évolution.

L'article 12 concerne la responsabilité personnelle.
Nous voulons que ce soit le cas dans les États membres. Pas seulement dans le domaine de la construction, mais dans tous les secteurs.

Lors de la dernière réunion du Conseil EPSCO, j'ai réagi en compagnie du Luxembourg contre le compromis

négocié par la présidence lituanienne: il n'était pas satisfaisant du tout. Nous avons donc refusé de voter ces directives. À présent, ils cherchent une solution à présenter début décembre.

Un groupe de travail au sein du Parlement européen réfléchit à donner plus de poids à cette discussion afin de pouvoir résoudre ce problème. Pas seulement dans le but de protéger les employés, mais surtout pour protéger les entreprises de bonne foi. En effet, le problème est réel: tous les employeurs qui respectent les lois, qui veulent organiser leur entreprise sur une base éthique juste sont pénalisés. Ce n'est pas facile.

Pour cette raison, nous sommes en train d'organiser des contrôles plus systématiques et ciblés sur le *social dumping*. D'un autre côté, nous voulons absolument parvenir à une solution au niveau de l'Europe; nous ne sommes pas opposés au marché ouvert, mais lors de sa mise en place, il était important d'établir un système de contrôle des lois sociales. Sans cela, l'équilibre n'est pas respecté. Voilà l'objectif que nous nous sommes fixé.

Le texte, bien qu'assez technique, explique tout cela très clairement, mais je tenais à vous apporter une réponse plus politique.

30.03 David Clarinval (MR): Madame la ministre, je vous remercie, en tout cas, pour cette réponse très claire. Malheureusement, je n'ai pas entendu la déclaration de M. Di Rupo hier, mais je l'appuie à 100 % parce que vous avez mis le doigt exactement où il le fallait: ce sont les entreprises qui sont correctes, qui respectent la loi, qui sont punies. Je travaille dans la construction, nous avons soixante ouvriers et, tous les jours, des concurrents utilisent de la main-d'œuvre à des taux qui rendent impossible de gagner le marché.

Vous avez le choix soit de sous-traiter à des entreprises qui organisent cela elles-mêmes – si vous ne voulez pas le faire vous-même – soit de fermer boutique car vous perdez des parts de marché; ou alors, vous allez au Luxembourg. Dans la construction – et certainement aussi dans les autres secteurs – c'est une question de vie ou de mort pour les entreprises honnêtes.

Je suis un libéral, donc je suis pour un marché ouvert et je ne mets pas en cause le fait que des travailleurs puissent venir chez nous, mais ça doit être dans les mêmes conditions sociales, sinon la concurrence est déloyale.

30.04 Monica De Coninck, ministre: Ce débat était très intéressant parce que M. Barroso a répondu – ce qui n'était pas prévu – qu'il était conscient de ce problème, qu'il avait participé la veille à un panel de discussions où lui avait été posée la même question et qu'il fallait clairement y trouver une solution. C'est la première fois que le président de la Commission admet que c'est vrai.

J'espère que vous, libéraux, apportez votre soutien à la recherche de solutions. Car souvent, quand on parle de *social dumping*, ils pensent que ça vient des syndicats. Or, ça ne vient pas seulement des syndicats. C'est la cohésion sociale et économique qui est en danger.

30.05 David Clarinval (MR): Évidemment! Je partage votre point de vue à 100 % et je suis content que M. Barroso ait entendu l'appel de M. Di Rupo.

Le **président:** Mais c'est nouveau! Dans la tête de M. Barroso, c'est nouveau, car il y a quelques mois, on a eu un débat au Parlement européen avec lui, en présence des parlements nationaux et, quand on a évoqué cette question, il affirmait qu'il fallait soutenir les pays de la Mitteleuropa qui devaient adhérer à l'Europe. Ce n'était pas du tout ce discours-là. C'était franchement le contraire. Mais voilà, tant mieux si ça évolue!

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

31 Question de M. David Clarinval à la ministre de l'Emploi sur "la possibilité de procéder aux déclarations de chantiers imposées par l'article 30bis de la loi du 27 juin 1969 via formulaire papier" (n° 20315)

31 Vraag van de heer David Clarinval aan de minister van Werk over "de mogelijkheid om de door artikel 30bis van de wet van 27 juni 1969 opgelegde aangifte van werken uit te voeren via een papieren formulier" (nr. 20315)

31.01 David Clarinval (MR): Monsieur le président, madame la ministre, ce point est très technique et sera traité rapidement. La législation stipule que tout entrepreneur actif dans le secteur de la construction auquel un commettant fait appel pour exécuter ou faire exécuter pour un prix des travaux immobiliers ou de gardiennage est tenu de déclarer les travaux et de communiquer tous les renseignements concernant la localisation, le commettant et les sous-traitants éventuels avant le début des travaux.

Il s'avère cependant que depuis le 1er juin 2009, la déclaration des travaux et des sous-traitants à l'ONSS, en application de l'article 30bis, doit être effectuée électroniquement.

Madame la ministre, je m'interroge sur la légitimité d'une telle contrainte pour ces entrepreneurs. N'y a-t-il pas une autre possibilité que via internet? Certaines entreprises utilisent encore le fax et souhaiteraient encore pouvoir procéder de la sorte.

Je sais que c'est à l'opposé de ce que Mme Genot disait tout à l'heure; toujours est-il que je répercute une demande de certains entrepreneurs.

31.02 Monica De Coninck, ministre: Cher collègue, la voie électronique est une application web disponible sur le site-portal de l'ONSS, accessible par webservice, pour les envois de déclarations en masse. Dans la mesure où les déclarations de travaux, contrats, doivent être effectuées avant le début des travaux et sous certaines conditions pour les travaux immobiliers (plus de 25 000 euros et au moins un sous-traitant), il n'y a pas d'alternative papier.

Il est à noter également que pour l'autre volet de la législation, les retenues sur facture, les décisions à prendre le sont sur base de consultations de la base de données, accessible également via le site-portal de la sécurité sociale.

Lors de l'entrée en vigueur de ces législations, une période de transition est offerte aux entreprises pour s'adapter aux applications à utiliser.

En ce qui concerne votre question relative à la possibilité de procéder aux déclarations de chantier 30bis via formulaire papier, je peux vous communiquer que les arrêtés royaux d'exécution des articles 30bis et 30ter prévoient que les renseignements visés aux articles 30bis, § 7 et 30ter, § 7 doivent être communiqués à l'ONSS par la voie électronique sous la forme déterminée par l'ONSS. Je ne sais pas pourquoi.

31.03 David Clarinval (MR): Madame la ministre, je prends acte de cette impossibilité. Je répercuterai cette information.

Il est vrai qu'il existe encore des entreprises qui travaillent avec un fax. Il s'agit souvent de petits indépendants ou des personnes plus âgées.

L'incident est clos.
Het incident is gesloten.

32 Question de M. David Clarinval à la ministre de l'Emploi sur "le plafonnement des frais de gestion des émetteurs de chèques-repas" (n° 20585)

32 Vraag van de heer David Clarinval aan de minister van Werk over "de begrenzing van de beheerskosten van de uitgevers van maaltijdcheques" (nr. 20585)

32.01 David Clarinval (MR): Monsieur le président, madame la ministre, les chèques-repas existent depuis plus de quarante ans. Près de 70 000 entreprises en distribuent environ 250 millions chaque année à 1,7 million de salariés.

Aujourd'hui, on parle de supprimer purement et simplement cet avantage extralégal, exonéré de charges sociales sous prétexte qu'il coûte trop cher aux employeurs et aux commerçants et qu'il est source d'un nombre important de tracasseries administratives. Cet avantage serait remplacé par un versement d'indemnités "repas", également défiscalisé.

Madame la ministre, il est indéniable que le coût d'utilisation de ce système est important pour les employeurs. Au lieu de supprimer ces chèques, ne serait-il pas judicieux, comme le suggère Michel Davister

dans un article du *Vif*, d'imposer un plafond de frais de gestion aux émetteurs? Si cette idée recueille votre adhésion, quel montant proposeriez-vous d'indiquer en tant que plafond? Disposez-vous de la capacité juridique pour réaliser ce plafonnement? En outre, quand va-t-on procéder à l'évaluation du système qui était prévue pour l'automne 2011?

32.02 **Monica De Coninck**, ministre: Ma réponse sera très brève. Ce n'est plus sur la table du gouvernement.

32.03 **David Clarinval** (MR): Quid du plafonnement? Je sais ce qu'il en est pour la suppression, mais il était question ici de suggérer de plafonner les frais au lieu de supprimer le système. Le but est d'éviter que cela ne coûte trop cher aux entreprises.

32.04 **Monica De Coninck**, ministre: D'accord.

La proposition de Michel Davister est intéressante, car elle permet d'éviter que les employeurs et les commerçants ne doivent payer des frais d'administration trop élevés au bureau d'émission des chèques-repas. Cependant, elle ne constitue pas une réponse fondamentale en soi.

C'est pourquoi je continue à défendre l'idée de supprimer l'instrument des chèques-repas et d'en mentionner l'avantage sur la fiche de salaire. Les travailleurs pourront ainsi toujours bénéficier de l'avantage des mêmes restrictions. Les avantages fiscaux et parafiscaux pourront être maintenus. La charge administrative est toutefois quasiment annulée, et les frais d'administration sont ainsi évités. Cette piste n'est plus en cours d'examen au sein du gouvernement.

S'agissant de l'évaluation, je me permets de vous préciser qu'elle porte uniquement sur les titres-repas sous forme électronique. L'article 16 de l'arrêté royal du 12 octobre 2010 prévoit que ce système soit évalué trois ans après son entrée en vigueur. Comme il est entré en application le 1er janvier 2011, une première évaluation est prévue pour 2014.

Je peux demander que votre question soit prise en considération.

32.05 **David Clarinval** (MR): Madame la ministre, j'étais bien au courant du fait que le dossier ne se trouvait plus sur la table du gouvernement.

32.06 **Monica De Coninck**, ministre: Nous tiendrons compte de votre question lors de l'évaluation.

32.07 **David Clarinval** (MR): C'est un compromis. L'idée est de ne pas le supprimer mais de plafonner les frais. Je trouvais que ce n'était pas une mauvaise idée.

32.08 **Monica De Coninck**, ministre: Pour avoir une certaine expérience avec les organisations Sodexo et Edenred, je puis vous dire que ce n'est pas facile, comme ce fut le cas pour les titres-services.

32.09 **David Clarinval** (MR): Je veux bien vous croire! Je note que cette question n'est pas éludée et qu'elle sera analysée lors de l'évaluation. Je vous en remercie.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

*La réunion publique de commission est levée à 17.56 heures.
De openbare commissievergadering wordt gesloten om 17.56 uur.*